

ผลการสำรวจข้อมูล

ผลการวิจัยในบทที่ 5 นี้ ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามทางการสัมภาษณ์
ชาวมอญในอำเภอพระประแดง จำนวน 240 คน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
อาชีพ และรายได้ นำเสนอเป็นตารางประกอบการพรรณนา โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ การ
แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทของสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ ในวัฒนธรรมมอญ
ที่มีต่อบุคคล ชุมชนมอญพระประแดง และสังคมชาวมอญโดยทั่วไป รวมทั้งการรักษาสื่อพื้น
บ้านต่าง ๆ ในวัฒนธรรมมอญ นำเสนอเป็นตารางประกอบการพรรณนาโดยใช้สถิติพื้นฐานคือ
การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 เป็นการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้การทดสอบค่าความ
แตกต่างทางสถิติ ได้แก่ χ^2 -test (Chi-square test) เพื่อทดสอบตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทของสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ ในวัฒนธรรมมอญที่ปรากฏใน
อำเภอพระประแดงในปัจจุบัน กับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญ
โดยทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	120	50.0
หญิง	120	50.0
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานครั้งนี้เป็นเพศชาย 120 คน หรือร้อยละ 50.0 และเพศหญิง 120 คน หรือร้อยละ 50.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-29	54	22.5
30-39	47	19.6
40-49	42	17.5
50-59	41	17.1
60 ปีขึ้นไป	56	23.3
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีอายุในช่วง 60 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุช่วง 20-29 ปี จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 22.5 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุช่วง 30-39 ปี จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีอายุช่วง 40-49 ปี จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุช่วง 50-59 ปี จำนวน 41 คน หรือร้อยละ 17.1

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	60	25.0
ม.ต้น หรือเทียบเท่า	38	15.8
ม.ปลาย หรือเทียบเท่า	71	29.6
อุดมศึกษา	25	10.4
อื่น ๆ	46	19.2
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีการศึกษาระดับ ม.ปลาย หรือเทียบเท่า มากที่สุด จำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 25.0 รองลงมาได้แก่ อื่น ๆ จำนวน 46 คน หรือร้อยละ 19.2 รองลงมาได้แก่ ระดับ ม.ต้น หรือเทียบเท่า จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 15.8 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	32	13.3
รัฐวิสาหกิจ	16	6.7
ธุรกิจเอกชน	42	17.5
ค้าขาย	49	20.4
อื่น ๆ	101	42.1
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ระบุอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 101 คน หรือร้อยละ 42.1 รองลงมาได้แก่ ค้าขาย จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 20.4 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจเอกชน จำนวน 42 คน หรือ ร้อยละ 17.5 รองลงมาได้แก่ รับราชการ จำนวน 32 คน หรือ ร้อยละ 13.3 และ อาชีพที่น้อยที่สุดได้แก่ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	89	37.1
ระหว่าง 5,001-10,000 บาท	53	22.1
ระหว่าง 10,001-15,000 บาท	22	9.2
ระหว่าง 15,001-20,000 บาท	8	3.3
สูงกว่า 20,000 บาท	12	5.0
อื่น ๆ	56	23.3
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทมากที่สุด จำนวน 89 คน หรือ ร้อยละ 37.1 รองลงมาได้แก่ อื่น ๆ จำนวน 56 คน หรือ ร้อยละ 23.3 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 22 คน หรือ ร้อยละ 9.2 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาท จำนวน 12 คน หรือ ร้อยละ 5.0 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 8 คน หรือ ร้อยละ 3.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ ในวัฒนธรรมมอญ

ประเพณีสงกรานต์

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีสงกรานต์

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	240	100.0
ไม่รู้จัก	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	46	19.1
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	124	51.7
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	70	29.2
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรู้จักประเพณีสงกรานต์ จำนวน 240 คน หรือร้อยละ 100.0 โดยแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีสงกรานต์ได้มากที่สุด ได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 124 คน หรือร้อยละ 51.7 รองลงมา ได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้างจำนวน 70 คน หรือร้อยละ 29.2 น้อยที่สุดได้แก่ เติบโต และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 46 คน หรือร้อยละ 19.1 ส่วนรู้จักสื่อมวลชน และ รู้จักจากผู้อื่นไม่มีผู้ใดตอบ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	158	65.8
ไม่มี	82	34.2
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>บทบาทของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสนุกสนาน	77	32.1
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว	38	15.8
ได้ทบทวน เกิดความสบายใจ	36	15.0
ได้เรียนรู้และสืบทอดประเพณี	17	7.1
	<u>168</u>	<u>70.0</u>

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีสงกรานต์ส่วนใหญ่
ระบุว่าประเพณีนี้มีบทบาทต่อตัวบุคคลจำนวน 158 คน หรือร้อยละ 65.8 และไม่มี
บทบาทจำนวน 82 คน หรือร้อยละ 34.2 ส่วนบทบาทของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อตัวบุคคล
ที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่สร้างความสนุกสนาน จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 32.1
รองลงมาได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวและได้ทบทวน เกิดความสบายใจ
จำนวน 38 และ 36 คน หรือร้อยละ 15.8 และ 15.0 ตามลำดับ ที่น้อยที่สุดได้แก่
ได้เรียนรู้และสืบทอดประเพณี จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 7.1

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	206	85.8
ไม่มี	34	14.2
	240	100.0
<u>บทบาทของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	69	28.7
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	47	19.6
ทำให้คนทั่วไปได้รู้จักชุมชนมอญพระประแดง	30	12.5
สร้างความสามัคคีในชุมชน	22	9.2
สร้างความสนุกสนานให้ชุมชน	22	9.2
นํารายได้มาสู่ชุมชน	16	6.7
	206	85.8

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าประเพณีสงกรานต์
มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 206 คน หรือร้อยละ 85.8 และตอบว่าไม่
มีบทบาทจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 14.2

ส่วนบทบาทของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่าง
ระบุนมากที่สุดได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 69 คน หรือร้อยละ 28.7
รองลงมาได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และทำให้คนทั่วไปรู้จักชุมชนมอญพระประแดงจำนวน
47 คน และ 30 คน หรือร้อยละ 19.6 และ 12.5 ตามลำดับ รองลงมาซึ่งมีผู้ตอบเท่ากันคือ
สร้างความสามัคคีในชุมชนและสร้างความสนุกสนานให้ชุมชนมีผู้ตอบรายการละ 22 คน หรือ
ร้อยละ 9.2 และน้อยที่สุดได้แก่ นํารายได้มาสู่ชุมชน จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
สงกรานต์ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีสงกรานต์ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	232	96.7
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	168	70.0
บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน	215	89.6
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	152	63.3
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	154	64.2
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	214	89.2

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างระบุว่าประเพณีสงกรานต์มีบทบาทต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปในทุกบทบาท ดังนี้ บทบาทที่มีมากที่สุด ได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 232 คน หรือร้อยละ 96.7 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน และ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 215 และ 214 คน หรือร้อยละ 89.6 และ 89.2 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 168 คน หรือร้อยละ 70.0 และ บทบาทที่ตบท้ายที่สุดได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 154 และ 152 คน หรือร้อยละ 64.2 และ 63.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาประเพณีสงกรานต์
เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีสงกรานต์	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	220	91.7
ไม่จำเป็นต้องรักษา	20	8.3
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	125	52.1
กำลังมีผู้ปฏิบัติลดลงเรื่อย ๆ	44	18.3
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	26	10.8
ช่วยปลูกฝังลูกหลานให้มีจิตสำนึกดีงาม	25	10.4
	<u>220</u>	<u>91.7</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	94	39.2
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	54	22.5
อำเภอพระประแดง	26	10.8
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	19	7.9
ผู้นำชุมชน	12	5.0
อื่น ๆ	15	6.3
	<u>220</u>	<u>91.7</u>

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาประเพณีสงกรานต์
เหตุผลสนับสนุนผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาและวิธีการรักษา (ต่อ)

การรักษาประเพณีสงกรานต์	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันจัดให้มีสืบบ	82	34.2
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	70	29.2
ปลูกฝังเด็กรุ่นานมาห้เรียนรู้และปฏิบัติ	41	17.1
อำเภอออกค่าใช้จ่ายให้ชาวบ้านเป็นผู้จัด	16	6.7
ไม่แสดงความเห็น	11	4.6
	<u>220</u>	<u>91.7</u>

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีสงกรานต์จำเป็นต้องรักษา จำนวน 220 คน หรือร้อยละ 91.7 และระบุว่าไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3

เหตุผลที่สนับสนุนคำตอบว่าจำเป็นต้องรักษาประเพณีสงกรานต์ไว้ประมาณครึ่งหนึ่งตอบว่าเป็นประเพณีที่เก่าแก่ของชาวมอญ จำนวน 125 คน หรือร้อยละ 52.1 รองลงมาคือ กำลังมีผู้ปฏิบัติน้อยลงเรื่อย ๆ จำนวน 44 คน หรือร้อยละ 18.3 และเหตุผลที่เลือกน้อยที่สุดได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และช่วยปลูกฝังให้มีจิตใจดีงาม จำนวน 26 และ 25 คน หรือร้อยละ 10.8 และ 10.4 ตามลำดับ

ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาประเพณีสงกรานต์ที่มีผู้ตอบมากที่สุด คือ ชาวมอญทุกคน จำนวน 94 คน หรือร้อยละ 39.2 รองลงมาคือ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 22.5 รองลงมาคือ อำเภอพระประแดง จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.8 และที่น้อยที่สุดคือ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอและผู้นำชุมชน จำนวน 19 และ 12 คน หรือร้อยละ 7.9 และ 5.0 ตามลำดับ ส่วนคำตอบ อื่น ๆ ได้แก่ นายกสมาคมมอญจำนวน

5 คน ชมรมเยาวชนมอญและไม่แสดงความคิดเห็น 4 คน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
จำนวน 2 คน

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันจัดให้มีสื่อบทโศป และ จัด
ทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 82 และ 70 คน หรือร้อยละ 34.2 และ
29.2 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติ จำนวน 41 คน
หรือร้อยละ 17.1 คำตอบที่น้อยที่สุดได้แก่ อาเภอออกค่าใช้จ่ายให้ชาวบ้านเป็นผู้จัด
จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.6

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีสงฆ์ชาวสงกรานต์

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีสงฆ์ชาวสงกรานต์

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	207	86.3
ไม่รู้จัก	33	13.7
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	77	32.1
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	66	27.5
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	56	23.3
รู้จักจากสื่อมวลชน	2	0.8
รู้จักจากผู้อื่น	6	2.5
	<u>207</u>	<u>86.3</u>

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีสงฆ์ชาวสงกรานต์ จำนวน 207 คน หรือร้อยละ 86.3 และไม่รู้จัก มีจำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.7 โดยรู้จักจากการเติบโต และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญมากที่สุด จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมในประเพณีเป็นประจำและเข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง มีจำนวน 66 และ 56 คน หรือร้อยละ 27.5 และ 23.3 ตามลำดับ และแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีสงฆ์ชาวสงกรานต์น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่นและรู้จักจากสื่อมวลชน มีจำนวน 6 และ 2 คน หรือร้อยละ 2.5 และ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีสงฆ์สงกรานต์ที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	141	58.8
ไม่มี	66	27.5
	<u>207</u>	<u>86.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีสงฆ์สงกรานต์ที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
ได้ทำบุญเกิดความสบายใจ	111	46.3
ได้เรียนรู้และสืบทอดประเพณี	18	7.5
ภูมิใจในความเป็นคนมอญ	13	5.4
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของครอบครัว	9	3.7
	<u>151</u>	<u>62.9</u>

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีสงฆ์สงกรานต์
ส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีสงฆ์สงกรานต์มีบทบาทต่อตัวบุคคล มีจำนวน 141 คน หรือร้อยละ
58.8 และระบุว่า ไม่มีบทบาทต่อตัวบุคคล มีจำนวน 66 คน หรือร้อยละ 27.5

ส่วนบทบาทของประเพณีสงฆ์สงกรานต์ที่มีต่อบุคคลมากที่สุด ได้แก่ ได้ทำบุญเกิด
ความสบายใจ มีจำนวน 111 คน หรือร้อยละ 46.3 ส่วนที่เหลือระบุว่า ได้เรียนรู้ และ
สืบทอดประเพณี ภูมิใจในความเป็นคนมอญ และ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของครอบครัว มี
จำนวน 18, 13 และ 9 คน หรือร้อยละ 7.5, 5.4 และ 3.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีสงฆ์สงกรานต์ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	130	54.2
ไม่มี	77	32.1
	<u>207</u>	<u>86.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีสงฆ์สงกรานต์ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสามัคคี	55	22.9
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	47	19.6
ทำให้คนทั่วไปรู้จักชุมชนมอญพระประแดงมากขึ้น	14	5.8
สร้างความภูมิใจในท้องถิ่น	14	5.8
	<u>130</u>	<u>54.2</u>

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีสงฆ์สงกรานต์
ส่วนใหญ่นับว่าประเพณีสงฆ์สงกรานต์มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 130 คน
หรือร้อยละ 54.2 และระบุว่าไม่มีบทบาท จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 32.1

ในจำนวนของผู้ระบุว่ามีบทบาทที่มีจำนวนมากที่สุดได้แก่ สร้างความสามัคคี มี
จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 22.9 รองลงมาได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน
มีจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 และคำตอบที่น้อยที่สุดซึ่งมีจำนวนเท่ากันสองคำตอบ
ระบุว่า ทำให้คนทั่วไปได้รู้จักชุมชนมอญพระประแดงมากขึ้นและสร้างความภาคภูมิใจใน
ท้องถิ่น มีจำนวนคำตอบละ 14 คน หรือร้อยละ 5.8

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
ส่งข้าวสงกรานต์ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีส่งข้าวสงกรานต์ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	191	79.6
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	137	57.1
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	101	42.1
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	115	47.9
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	127	52.9
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	80	33.3

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีส่งข้าวสงกรานต์
ระบุนถึงบทบาทของประเพณีส่งข้าวสงกรานต์ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุดได้แก่
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 191 คน หรือร้อยละ 79.6
รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น และบทบาทในการเป็น
ตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 137 และ 127 คน หรือร้อยละ 57.1
และ 52.9 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
และบทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 115 และ 101 คน หรือร้อยละ 47.9
และ 42.1 ตามลำดับ น้อยที่สุด ได้แก่บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่
ท้องถิ่น จำนวน 80 คน หรือร้อยละ 33.3

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีสงฆ์
สงกรานต์ เหตุผลสนับสนุนผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาและวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	162	67.5
ไม่จำเป็นต้องรักษา	45	18.8
	<u>207</u>	<u>86.3</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	67	27.9
เด็กรุ่นหลังจะได้รู้จัก	47	19.6
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	25	10.4
แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของชาวมอญ	16	6.7
การทำบุญให้บรรพบุรุษเป็นสิ่งดีงาม	14	5.8
	<u>169</u>	<u>70.4</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	64	26.7
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	56	23.3
ใครก็ได้ช่วยกันไม่จำเป็นต้องเฉพาะชาวมอญ	18	7.5
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	14	5.8
อำเภอพระประแดง	12	5.0
นายกสมาคมมอญ	5	2.1
	<u>169</u>	<u>70.4</u>

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์ เหตุผลสนับสนุนผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาและวิธีการรักษา (ต่อ)

การรักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันจัดให้มีสืบบ	63	26.3
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	41	17.1
ปลูกฝังเด็กรุ่นเยาว์ให้เรียนรู้และปฏิบัติ	31	12.9
อาสาให้คนนอกเข้าร่วมได้เพื่อปรับให้เหมาะสม กับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง	15	6.3
ไม่แสดงความคิดเห็น	12	5.0
	<u>162</u>	<u>67.5</u>

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักกับประเพณีสงฆ์สงกรานต์ ส่วนใหญ่ระบุว่า จำเป็นต้องรักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์ไว้ จำนวน 162 คน หรือร้อยละ 67.5 และไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 45 หรือร้อยละ 18.8

ส่วนเหตุผลที่สนับสนุนให้มีการรักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์ไว้ที่กลุ่มตัวอย่าง ระบุมากที่สุด ได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 27.9 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นหลังจะได้รู้จัก มีจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.4 และน้อยที่สุดได้แก่ แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของชาวมอญ และการทำบุญให้บรรพบุรุษเป็นสิ่งดีงาม จำนวน 16 และ 14 คน หรือร้อยละ 6.7 และ 5.8 ตามลำดับ

สำหรับผู้ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรทำหน้าที่รักษาประเพณีสงฆ์สงกรานต์มากที่สุด ได้แก่ ชาวมอญทุกคน และเด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 64 และ 56 คน หรือร้อยละ 26.7 และ 23.3 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ใครก็ได้ช่วยกันไม่จำเป็นต้องเฉพาะชาวมอญ

จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5 รองลงมาได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ และ
อำเภอพระประแดง จำนวน 14 และ 12 คน หรือร้อยละ 5.8 และ 5.0 ตามลำดับ
น้อยที่สุดได้แก่นายกสมาคมอัญ จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 2.1

วิธีการรักษาประเพณีสงฆ์ชาวสงกรานต์ กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกัน
จัดให้มีสืบต่อไป จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ จัดทำหีบยัดรูปแบบที่
บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 41 คน หรือร้อยละ 17.1 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่น
ใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติ จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 12.9 น้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอให้
คนภายนอกเข้าร่วมได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จำนวน 15 คน หรือ
ร้อยละ 6.3 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีสอยนภสอยปลา

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีสอยนภสอยปลา

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	240	100.0
ไม่รู้จัก	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	35	14.6
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	96	40.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	103	42.9
รู้จักจากสื่อมวลชน	6	2.5
รู้จักจากผู้อื่น	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างรู้จักประเพณีสอยนภสอยปลา
ทั้งหมด จำนวน 240 คน หรือร้อยละ 100.0 โดยแหล่งที่ทำให้รู้จักมากที่สุด ได้แก่ การ
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้างและเข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 103 และ 96
คน หรือร้อยละ 42.9 และ 40.0 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ รู้จักจากการเติบโตและใช้
ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 14.6 น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากสื่อมวลชน
จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 2.5 และไม่มีผู้ระบุคำตอบรู้จักจากผู้อื่น

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีส่วยนกลส่วยปลาที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	190	79.2
ไม่มี	50	20.8
	240	100.0
<u>บทบาทของประเพณีส่วยนกลส่วยปลาที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สบายใจ	128	53.3
ได้บุญ	55	22.9
สร้างความสนุกสนาน	13	5.4
ภูมิใจที่ได้รักษาประเพณี	5	2.1
	201	83.7

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีส่วยนกลส่วยปลา
มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 190 คน หรือร้อยละ 79.2 และระบุว่าไม่มีบทบาท
ต่อตัวบุคคล จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.8

สำหรับบทบาทของประเพณีส่วยนกลส่วยปลาที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุ
มากที่สุด ได้แก่ สบายใจ จำนวน 128 คน หรือร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ ได้บุญ
จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 22.9 น้อยที่สุดได้แก่ สร้างความสนุกสนานและภูมิใจ
ที่ได้รักษาประเพณี จำนวน 13 และ 5 คน หรือร้อยละ 5.4 และ 2.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีสอยนภสอยปลาที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	141	58.8
ไม่มี	99	41.2
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>บทบาทของประเพณีสอยนภสอยปลาที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสามัคคีของคนในชุมชน	81	33.8
สร้างความสนุกสนานในชุมชน	29	12.1
ทำให้คนทั่วไปได้รู้จักชุมชนมอญพระประแดง	27	11.2
ช่วยคืนธรรมชาติให้กับชุมชน	4	1.7
	<u>141</u>	<u>58.8</u>

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีสอยนภสอยปลา
มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 141 คน หรือร้อยละ 58.8 และไม่มี
บทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 99 คน หรือร้อยละ 41.2

บทบาทที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ สร้างความ
สามัคคีของคนในชุมชน จำนวน 81 คน หรือร้อยละ 33.8 รองลงมาได้แก่ สร้างความ
สนุกสนานให้ชุมชนและ ทำให้คนทั่วไปได้รู้จักชุมชนมอญพระประแดงจำนวน 29 และ 27 คน
หรือร้อยละ 12.1 และ 11.2 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ ช่วยคืนธรรมชาติให้กับชุมชน จำนวน
4 คน หรือร้อยละ 1.7

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของประเพณี
ปล่อยนกปล่อยปลาที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีปล่อยนกปล่อยปลา ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	210	87.5
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	124	51.7
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	111	46.3
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	92	38.3
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	138	57.5
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	156	65.0

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างระดับถึงบทบาทของประเพณี
ปล่อยนกปล่อยปลาที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุด ได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอด
วัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 210 คน หรือร้อยละ 87.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทใน
การส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 156 คน หรือร้อยละ 65.0
รองลงมาได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 138
คน หรือร้อยละ 57.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น
จำนวน 124 คน หรือร้อยละ 51.7 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการให้ความบันเทิง
สนุกสนาน จำนวน 111 คน หรือร้อยละ 46.3 น้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการสร้างความ
สามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 92 คน หรือร้อยละ 38.3

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาประเพณีปล่อยนกปล่อยปลา เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีปล่อยนกปล่อยปลา	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	190	79.2
ไม่จำเป็นต้องรักษา	50	20.8
	240	100.0
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	107	44.6
เด็กรุ่นหลังจะได้รู้จัก	47	19.6
เป็นสิ่งดีงามช่วยขัดเกลาจิตใจได้	36	15.0
	190	79.2
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	115	47.9
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	53	22.1
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	18	7.5
คณะกรรมการผู้จัดงาน	4	1.7
	190	79.2
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันจัดให้มีสัปดาห์	110	45.8
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติ	41	17.1
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	30	12.5
ไม่แสดงความเห็น	5	2.1
ให้อำเภอจัด	4	1.7
	190	79.2

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าจำเป็นต้องรักษา ประเพณีสอยนกปลอยปลาให้มีสืบไป จำนวน 190 คน หรือร้อยละ 79.2 และไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.8

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ จำนวน 107 คน หรือร้อยละ 44.6 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นหลังได้รู้จัก จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 และน้อยที่สุดได้แก่เป็นสิ่งดีงามช่วยขัดเกลาจิตใจได้ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทบทวนที่รักษาประเพณีสอยนกปลอยปลาไว้มากที่สุดได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 115 คน หรือร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่เด็กรุ่นในหมู่บ้าน จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 รองลงมาได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5 น้อยที่สุดได้แก่คณะกรรมการผู้จัดงานจำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.7

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันจัดให้มีสืบต่อไป จำนวน 110 คน หรือร้อยละ 45.8 รองลงมาได้แก่ ปกป้องเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติ และจัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 41 และ 30 คน หรือร้อยละ 17.1 และ 12.5 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ให้อาเภอจัด จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 2.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีแห่งหงส์ธงตะขาบ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำาให้รู้จักประเพณีแห่งหงส์ธงตะขาบ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	221	92.1
ไม่รู้จัก	19	7.9
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำาให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	38	15.8
เข้าร่วมงานประเพณีอยู่เป็นประจำ	110	45.8
เข้าร่วมงานประเพณีอยู่บ้าง	65	27.1
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	8	3.3
	<u>221</u>	<u>92.1</u>

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีแห่งหงส์ธงตะขาบ จำนวน 221 คน หรือร้อยละ 92.1 และไม่รู้จัก จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.9 แหล่งที่ทำาให้รู้จักประเพณีแห่งหงส์ธงตะขาบมากที่สุดได้แก่ เข้าร่วมงานประเพณีเป็นประจำ จำนวน 110 คน หรือร้อยละ 45.8 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมงานประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 27.1 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 15.8 และน้อยที่สุดได้แก่รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3 และไม่มีผู้ระบุว่ารู้จักจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีแห่งสังฆตະชาบที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	135	56.3
ไม่มี	86	35.8
	<u>221</u>	<u>92.1</u>
<u>บทบาทของประเพณีแห่งสังฆตະชาบที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สบายใจ	77	32.1
สร้างความสนุกสนาน	48	20.0
ภูมิใจที่ได้รักษาประเพณี	27	11.2
	<u>152</u>	<u>63.3</u>

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีแห่งสังฆตະชาบ
ระบุว่า ประเพณีแห่งสังฆตະชาบมีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 135 คน หรือร้อยละ
56.3 และไม่มีบทบาท จำนวน 86 คน หรือร้อยละ 35.8

บทบาทของประเพณีแห่งสังฆตະชาบที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้
แก่ สบายใจ จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ สร้างความสนุกสนานจ
นวน 48 คน หรือร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดได้แก่ ภูมิใจที่ได้รักษาประเพณี จำนวน 27
คน หรือร้อยละ 11.2

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีแห่งสังฆตชะบาที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	154	64.2
ไม่มี	67	27.9
	<u>221</u>	<u>92.1</u>
<u>บทบาทของประเพณีแห่งสังฆตชะบาที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสามัคคีของคนในชุมชน	55	22.9
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	48	20.0
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	30	12.5
สร้างความสนุกสนานให้ชุมชน	22	9.2
	<u>155</u>	<u>64.6</u>

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีแห่งสังฆตชะบา
ส่วนใหญ่ระบุว่า ประเพณีแห่งสังฆตชะบามีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 154
คน หรือร้อยละ 64.2 และไม่มี จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 27.9

บทบาทของประเพณีแห่งสังฆตชะบาที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่าง
ระบุนมากที่สุดได้แก่ สร้างความสามัคคีของคนในชุมชน จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 22.9
รองลงมาได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 48 คน หรือร้อยละ 20.0
รองลงมาได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของคนในชุมชน จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 และ
น้อยที่สุดได้แก่ สร้างความสนุกสนานในชุมชน จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
แห่งสังฆตະชาบที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีแห่งสังฆตະชาบ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	199	82.9
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	130	54.2
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	153	63.8
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	118	49.2
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	141	58.8
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	82	34.2

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีแห่งสังฆตະชาบ
ระบุดังบทบาทของประเพณีแห่งสังฆตະชาบที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุดได้แก่
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 199 คน หรือร้อยละ 82.9
รองลงมาได้แก่ บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึง
ภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 153 และ 141 คน หรือร้อยละ 63.8 และ 58.8
ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น และบทบาทใน
การสร้างสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 130 และ 118 คน หรือร้อยละ 54.2
และ 49.2 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น
จำนวน 82 คน หรือร้อยละ 34.2

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีแห่งสี่
ชงตะขาบ เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีแห่งสี่ชงตะขาบ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	200	83.3
ไม่จำเป็นต้องรักษา	21	8.8
	<u>221</u>	<u>92.1</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	109	45.4
เด็กรุ่นใหม่จะได้อะไรจ้ะ	56	23.3
เป็นสัญลักษณ์ของชาวมอญ	43	17.9
	<u>208</u>	<u>86.7</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	107	44.6
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	48	20.0
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	37	15.4
คณะกรรมการจัดงาน	8	3.3
	<u>200</u>	<u>83.3</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันจัดทำมีสีบวบ	88	36.7
จัดทำรอยยี่ดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	71	29.6
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติ	36	15.0
ให้ชาวมอญจัดกันเองจะดีกว่าให้อำเภอจัด	5	2.1
	<u>200</u>	<u>83.3</u>

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีแห่งสังคตชาตส่วนใหญ่วะบรูว่า จำเป็นต้องรักษา ประเพณีแห่งสังคตชาตต่อไป จำนวน 200 คน หรือร้อยละ 83.3 และไม่จำเป็นต้องรักษาจำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.8

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีที่ดีงามของชาวมอญ จำนวน 109 คน หรือร้อยละ 45.4 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3 และน้อยที่สุดได้แก่ เป็นสัญลักษณ์ของชาวมอญ จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 17.9

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทำหน้าที่รักษาประเพณีแห่งสังคตชาต มากที่สุดได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 107 คน หรือร้อยละ 44.6 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน และชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 48 และ 37 คน หรือร้อยละ 20.0 และ 15.4 ตามลำดับน้อยที่สุดได้แก่ คณะกรรมการจัดงาน จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป จำนวน 88 คน หรือร้อยละ 36.7 รองลงมาได้แก่ จัดทำรศดยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 น้อยที่สุดได้แก่ ให้ชาวมอญจัดกันเองจะดีกว่าทางอำเภอจัด จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 2.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีค้ำทัพ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีค้ำทัพ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	148	61.7
ไม่รู้จัก	92	38.3
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	42	17.5
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	30	12.5
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	64	26.7
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	12	5.0
	<u>148</u>	<u>61.7</u>

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีค้ำทัพ
จำนวน 148 คน หรือร้อยละ 61.7 และไม่รู้จักจำนวน 92 คน หรือร้อยละ 38.3 ใน
จำนวนผู้รู้จักระบุว่ารู้จักจากการเข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 64 คน หรือร้อยละ
26.7 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 42 คน หรือร้อยละ
17.5 รองลงมาได้แก่เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 30 คน หรือร้อยละ
12.5 และน้อยที่สุดได้แก่รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0 และไม่มีผู้ระบุว่า
รู้จักจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีค้ำวที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	114	47.5
ไม่มี	34	14.2
	148	61.7
<u>บทบาทของประเพณีค้ำวที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสบายใจ	64	26.7
เสริมความเชื่อมั่นให้กับตนเอง	50	20.8
	114	47.5

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีค้ำวส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีค้ำวมีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 114 คน หรือร้อยละ 47.5 และไม่มีบทบาทจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 14.2

บทบาทของประเพณีค้ำวที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่สร้างความสบายใจ จำนวน 64 คน หรือร้อยละ 26.7 และเสริมความเชื่อมั่นให้กับตนเอง จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.8

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีค้ำโพนที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	44	18.3
ไม่มี	104	43.3
	148	61.7
<u>บทบาทของประเพณีค้ำโพนที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมอญ	27	11.2
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	17	7.1
	44	18.3

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีค้ำโพนส่วนใหญ่ระบุว่า ประเพณีค้ำโพนมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 104 คน หรือร้อยละ 43.3 และ ระบุว่า มีบทบาทจำนวน 44 คน หรือร้อยละ 18.3 โดยส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมอญ จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 11.2 และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชนจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 7.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของประเพณี
ค้ำารพที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีค้ำารพ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	129	53.8
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	60	25.0
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	12	5.0
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	20	8.3
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	36	15.0
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	4	1.7

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีค้ำารพ ระบุถึงบทบาทของประเพณีค้ำารพที่มีต่อสังคมมอญโดยทั่วไป แตกต่างกันในแต่ละบทบาทโดยบทบาทที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 129 คน หรือร้อยละ 53.8 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 25.0 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และ บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 20 และ 12 คน หรือร้อยละ 8.3 และ 5.0 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีค้ำทัพ
เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทบทวนที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีค้ำทัพ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	101	42.1
ไม่จำเป็นต้องรักษา	47	19.6
	<u>148</u>	<u>61.7</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	42	17.5
ทำแล้วส่งผลดีก็ควรทำต่อไป	35	14.6
เด็กรุ่นไหนจะรู้จัก	24	10.0
	<u>101</u>	<u>42.1</u>
<u>ผู้ที่ควรทบทวนที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	66	27.5
เด็กรุ่นไหนทุกคน	28	11.7
ผู้ที่เชื่อถือนานเรื่องนี้	7	2.9
	<u>101</u>	<u>42.1</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	71	29.6
ชี้แจงให้ลูกหลานได้เข้าใจสาเหตุและประโยชน์ในการทำ	20	8.3
ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอกระตุ่นให้เกิดการอนุรักษ์	10	4.2
	<u>101</u>	<u>42.1</u>

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการพสุณาใหญ่ระบุว่า จำเป็นต้องรักษาประเพณีการพสุณา จำนวน 101 คน หรือร้อยละ 42.1 และไม่จำเป็นต้องรักษาจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญจำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 รองลงมาได้แก่ ทานแล้วส่งผลดีก็ควรทำต่อไป จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 14.6 และน้อยที่สุดได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้อรรถ จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรหาหน้ที่รักษาประเพณีการพสุณามากที่สุดได้แก่ชาวมอญทุกคน จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 27.5 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.7 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ที่เชื่อถือนเรื่องนี้ จำนวน 7 คน หรือร้อยละ 2.9

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ มีจำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6 รองลงมาได้แก่ ชี้แจงให้ลูกหลานได้เข้าใจสาเหตุและประโยชน์ในการทำ จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3 และ น้อยที่สุดได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอกระตุ่นให้เกิดการอนุรักษ์ จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 4.2

ศูนย์วิทยพัทยากร
คพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการละเล่นสะบ้า

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีการละเล่นสะบ้า

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	240	100.0
ไม่รู้จัก	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	63	26.3
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	62	25.8
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	115	47.9
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	0	0.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรู้จัก ประเพณีการละเล่น
สะบ้า จำนวน 240 คน หรือร้อยละ 100.0 แหล่งที่ทำให้รู้จักมากที่สุด ได้แก่ รู้จักการ
เข้าร่วมอยู่บ้าง จำนวน 115 คน หรือร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิต
อยู่ในสังคมชาวมอญและเข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 63 และ 62 คน
หรือร้อยละ 26.3 และ 25.8 ตามลำดับ ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนและรู้จักจากผู้อื่น
ไม่มีผู้ใดตอบ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นสะบ้าที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	180	75.0
ไม่มี	60	25.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้าที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสนุกสนาน	119	49.6
ได้เรียนรู้ประเพณีของบรรพบุรุษ	53	22.1
หนุ่มสาวได้พูดคุยกัน	8	3.3
	<u>180</u>	<u>75.0</u>

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีการละเล่น
สะบ้า มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 180 คน หรือร้อยละ 75.0 และไม่มีบทบาทจำนวน
60 คน หรือร้อยละ 25.0

บทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้าที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุด
ได้แก่ สร้างความสนุกสนาน จำนวน 119 คน หรือร้อยละ 49.6 รองลงมาได้แก่ได้
เรียนรู้ประเพณีของบรรพบุรุษ จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 และน้อยที่สุดได้แก่ หนุ่ม
สาวได้พูดคุยกัน จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นสะบ้าที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	204	85.0
ไม่มี	36	15.0
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้าที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	97	40.4
เป็นประเพณีที่สร้างชื่อเสียงให้ชุมชน	40	16.7
สร้างความสนุกสนานให้ชุมชน	34	14.2
ได้สืบทอดภาษามอญให้เด็กรุ่นใหม่	24	10.0
สร้างความสามัคคีในชุมชน	9	3.7
	<u>204</u>	<u>85.0</u>

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีการละเล่น
สะบ้ามีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 204 คน หรือร้อยละ 85.0 และไม่มีบทบาท
จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0

ในจำนวนผู้ตอบว่ามีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดงประมาณครึ่งหนึ่ง ตอบว่า
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 97 คน หรือร้อยละ 40.4 รองลงมา
ได้แก่ เป็นประเพณีที่สร้างชื่อเสียงให้ชุมชน และสร้างความสนุกสนานให้ชุมชน จำนวน 40
และ 34 คน หรือร้อยละ 16.7 และ 14.2 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ได้สืบทอด
ภาษามอญให้เด็กรุ่นใหม่ จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดได้แก่
สร้างความสามัคคีภายในชุมชนจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.7

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
การละเล่นสะบ้าที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้า ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	217	90.4
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	131	54.6
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	205	85.4
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	96	40.0
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	143	59.6
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	145	60.4

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างระบุถึงบทบาทที่ประเพณีการ
ละเล่นสะบ้าที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรม
ของชาวมอญ จำนวน 217 คน หรือร้อยละ 90.4 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการให้
ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 205 คน หรือร้อยละ 85.4 รองลงมาได้แก่ บทบาทใน
การส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์
ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 145, 143
และ 131 คน หรือร้อยละ 60.4 , 59.6 และ 54.6 ตามลำดับ และน้อยที่สุดได้
แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันจำนวน 96 คน หรือร้อยละ 40.0

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาประเพณีการเล่น
สะบ้า เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีการเล่นสะบ้า	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	217	90.4
ไม่จำเป็นต้องรักษา	<u>23</u>	<u>9.6</u>
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	138	57.5
เด็กรุ่นนี้หมดจะได้อู้จัก	58	24.2
สร้างชื่อเสียงให้กับชาวมอญพระประแดง	31	12.9
สร้างความสนุกสนาน	<u>12</u>	<u>5.0</u>
	<u>239</u>	<u>99.6</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	125	52.1
เด็กรุ่นนี้หมดทุกคน	52	21.7
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	19	7.9
ททท.ร่วมมือกับทางอำเภอ	12	5.0
คนที่พร้อมจะตั้งบ่อนและคนที่เล่นเป็น	<u>9</u>	<u>3.8</u>
	<u>217</u>	<u>90.4</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ปลูกฝังเด็กรุ่นนี้ให้เรียนรู้และปฏิบัติ	110	45.8
ร่วมมือกันจัดให้มีบ่อนสะบ้ามากขึ้น	104	43.3
ทางอำเภอให้เงินสนับสนุนมากขึ้น	<u>11</u>	<u>4.6</u>
	<u>225</u>	<u>93.7</u>

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าจำเป็นต้องรักษาประเพณีการเล่นสะบ้า จำนวน 217 คน หรือร้อยละ 90.4 และไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.6

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ จำนวน 138 คน หรือร้อยละ 57.5 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 24.2 รองลงมาได้แก่ สร้างชื่อเสียงให้กับชาวมอญ พระประแดง จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 12.9 และน้อยที่สุดได้แก่สร้างความสนุกสนาน จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทบทวนที่รักษาประเพณีการเล่นสะบ้ามากที่สุด ได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 125 คน หรือร้อยละ 52.1 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 52 คน หรือร้อยละ 21.7 รองลงมาได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.9 และน้อยที่สุดได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมมือกับทางอำเภอ และคนที่พร้อมจะตั้งบ่อน และที่เล่นเป็น จำนวน 12 และ 9 คน หรือร้อยละ 5.0 และ 3.8 ตามลำดับ

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ บล็อกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติ และร่วมมือกันจัดให้มีบ่อนสะบ้ามากขึ้น จำนวน 110 และ 104 คน หรือร้อยละ 45.8 และ 43.3 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ ทางอำเภอให้เงินสนับสนุนมากขึ้น จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการละเล่นสะบ้าทอย

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีการละเล่นสะบ้าทอย

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	73	30.4
ไม่รู้จัก	167	69.6
	240	100.0
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	43	17.9
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	4	1.7
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	22	9.2
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	4	1.7
	73	30.4

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้จักประเพณีการละเล่นสะบ้าทอย มีจำนวน 167 คน หรือร้อยละ 69.6 และรู้จัก จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 30.4 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่รู้จักจาก เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 17.9 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้างจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2 และ น้อยที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำและรู้จักจากผู้อื่น จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7 และไม่มีผู้ระบุว่ารู้จักจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการเล่นสะบ้าทอยที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	42	17.5
ไม่มี	31	12.9
	73	30.4
<u>บทบาทของประเพณีการเล่นสะบ้าทอยที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสนุกสนาน	39	16.3
ภูมิใจที่ได้ร่วมรักษาประเพณี	3	1.2
	42	17.5

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการเล่นสะบ้าทอย ระบุว่าประเพณีการเล่นสะบ้าทอยมีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 และไม่มีจำนวน 31 คน หรือร้อยละ 12.9

โดยบทบาทที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดได้แก่ สร้างความสนุกสนาน จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 16.3 และน้อยที่สุดได้แก่ ภูมิใจที่ได้ร่วมรักษาประเพณี จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นสะบ้าทอยที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	35	14.6
ไม่มี	38	15.8
	73	30.4
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้าทอยที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสนุกสนานให้กับชุมชน	27	11.3
ทำให้คนทั่วไปได้รู้จักประเพณีมอญมากขึ้น	8	3.3
	35	14.6

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นสะบ้าทอย
ระบุงการมีบทบาท และไม่มีบทบาทของประเพณีการละเล่นสะบ้าทอยที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง
จำนวนพอ ๆ กันคือระบุว่าไม่มีบทบาท จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 14.6 และระบุว่าไม่มีบทบาท
จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 15.8 โดยบทบาทที่กลุ่มตัวอย่างระบุงมากที่สุดได้แก่ สร้างความ
สนุกสนานให้กับชุมชนจำนวน 27 คน หรือร้อยละ 11.3 และน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้คนทั่วไป
ได้รู้จักประเพณีมอญมากขึ้น จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของประเพณี
การเล่นสะบ้าทอย ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการเล่นสะบ้าทอย ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	28	11.7
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	16	6.7
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	42	17.5
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	19	7.9
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	4	1.7
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	3	1.3

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีสะบ้าทอยระดับถึง
บทบาทของประเพณีการเล่นสะบ้าที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุดได้แก่ บทบาทใน
การให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 รองลงมาได้แก่ บทบาท
ในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.7 รองลงมาได้
แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบทบาทในการสร้างความภาค
ภูมิใจในท้องถิ่น จำนวน 19 และ 16 คน หรือร้อยละ 7.9 และ 6.7 ตามลำดับ น้อยที่
สุดได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทใน
การส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 4 และ 3 คน หรือร้อยละ 1.7 และ
1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีการ
เล่นสะบ้าทอย เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีการเล่นสะบ้าทอย	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	43	17.9
ไม่จำเป็นต้องรักษา	30	12.5
	<u>73</u>	<u>30.4</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญที่นี่	23	9.6
เป็นที่สนุกสนาน	16	6.7
เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก	4	1.7
	<u>43</u>	<u>17.9</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	23	9.6
เด็กรุ่นใหม่	15	6.3
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	5	2.1
	<u>43</u>	<u>17.9</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และเล่นเป็น	21	8.8
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบต่อไป	13	5.4
ทางอำเภอห้งบสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่าย	9	3.8
	<u>43</u>	<u>17.9</u>

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการเล่นสะบ้า
ทอยระบุว่า จำเป็นต้องรักษา ประเพณีการเล่นสะบ้าทอยไว้ จำนวน 43 คน หรือร้อยละ
17.9 และไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษามากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่
ของชาวมอญที่นี่ จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.6 รองลงมาได้แก่ เป็นประเพณีที่
สนุกสนานจำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7 และน้อยที่สุดได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก
จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทำหน้าที่รักษา มากที่สุดได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน
23 คน หรือร้อยละ 9.6 รองลงมาได้แก่เด็กรุ่นใหม่ จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.3
น้อยที่สุดได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 2.1

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่าง ระบุมากที่สุดได้แก่ บลูกฝั่งเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และ
เล่นเป็น จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.8 รองลงมาได้แก่ ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป
จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.4 และน้อยที่สุดได้แก่ ทางอำเภอให้สนับสนุนเรื่องค่า
ใช้จ่าย จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการละเล่นทะเลยมมอญ

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีการละเล่นทะเลยมมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	224	93.3
ไม่รู้จัก	16	6.7
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	109	45.4
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	24	10.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	85	35.4
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	6	2.5
	<u>224</u>	<u>93.3</u>

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีการละเล่น
ทะเลยมมอญ จำนวน 224 คน หรือร้อยละ 93.3 และไม่รู้จัก จำนวน 16 คน หรือร้อยละ
6.7 โดยกลุ่มตัวอย่างระบุว่าแหล่งที่ทำให้รู้จัก มากที่สุดได้แก่การเติบโตและใช้ชีวิตอยู่ใน
สังคมชาวมอญ จำนวน 109 คน หรือร้อยละ 45.4 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในประเพณี
อยู่บ้าง จำนวน 85 คน หรือร้อยละ 35.4 รองลงมาได้แก่เข้าร่วมในประเพณีเป็นประจำ
จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 6 คน หรือ
ร้อยละ 2.5 ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ตอบ

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	146	60.8
ไม่มี	78	32.5
	<u>224</u>	<u>93.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสนุกสนาน	110	45.8
ได้เรียนรู้ภาษาและประเพณี	36	15.0
	<u>146</u>	<u>60.8</u>

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นทะเลียมอญส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีการละเล่นทะเลียมอญมีบทบาท ต่อตัวบุคคล จำนวน 146 คน หรือร้อยละ 60.8 และไม่มี จำนวน 78 คน หรือร้อยละ 32.5

บทบาทของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่ การสร้างความสนุกสนาน จำนวน 110 คน หรือร้อยละ 45.8 และน้อยที่สุดได้แก่ ได้เรียนรู้ภาษาและประเพณี จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	116	69.2
ไม่มี	58	24.2
	<u>224</u>	<u>93.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสนุกสนานให้ชุมชน	66	27.5
ช่วยถ่ายทอดภาษาและประเพณีมอญ	40	16.7
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	35	14.6
สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ชุมชน	25	10.4
	<u>166</u>	<u>69.2</u>

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่น
ทะเลียมอญส่วนใหญ่นับว่าประเพณีการละเล่นทะเลียมอญ มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง
จำนวน 166 คน หรือร้อยละ 69.2 และไม่มีบทบาท ต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน
58 คน หรือร้อยละ 24.2

บทบาทของประเพณีการละเล่นทะเลียมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัว
อย่างระบุมากที่สุดได้แก่ สร้างความสนุกสนานให้ชุมชน จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 27.5
รองลงมาได้แก่ ช่วยถ่ายทอดภาษาและประเพณีมอญ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนใน
ชุมชน จำนวน 40 และ 35 คน หรือร้อยละ 16.7 และ 14.6 ตามลำดับ และน้อยที่สุด
ได้แก่ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ชุมชน จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.4

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
การละเล่นทะเลยมอยที่มีต่อสังคมชาวมอยโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการละเล่นทะเลยมอย ที่มีต่อสังคมชาวมอยโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอย	192	80.0
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	125	52.1
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	184	76.7
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	74	30.8
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอย	136	56.7
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	101	42.1

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นทะเลยมอย
ระบุว่าประเพณีการละเล่นทะเลยมอยมีบทบาทต่อสังคมชาวมอยโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอย จำนวน 192 คน หรือร้อยละ 80.0
รองลงมาได้แก่ บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 184 คน หรือร้อยละ
76.7 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอย และ
บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 136 และ 125 คน หรือร้อยละ
56.7 และ 52.1 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว
มาสู่ท้องถิ่น จำนวน 101 คน หรือร้อยละ 42.1 และน้อยที่สุดได้แก่การสร้างสามัคคี
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 74 คน หรือร้อยละ 30.8

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีการ
ละเล่นทะแยมอญ เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีการละเล่นทะแยมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	176	73.3
ไม่จำเป็นต้องรักษา	48	20.0
	<u>224</u>	<u>93.3</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	125	52.1
เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก	35	14.6
เป็นประเพณีที่กำลังจะหายไป	16	6.7
ช่วยสะท้อนความเป็นคนมอญได้มาก	11	4.6
	<u>187</u>	<u>77.9</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	90	37.5
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	57	23.8
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	15	6.2
คนที่เล่นเป็น	11	4.6
ททท. ร่วมมือกับทางอำเภอ	3	1.3
	<u>176</u>	<u>73.3</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันสนับสนุนให้มีต่อไป	107	44.6
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และรักษาต่อไป	58	24.2
ให้อำเภอสนับสนุนงบประมาณด้านนี้	11	4.6

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นทะเลยมอย ส่วนใหญ่ระบุว่า จำเป็นต้องรักษาประเพณีการละเล่นทะเลยมอย จำนวน 176 คน หรือ ร้อยละ 73.3 และระบุว่าไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 48 คน หรือ ร้อยละ 20.0

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอย จำนวน 125 คน หรือร้อยละ 52.1 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 14.6 รองลงมาได้แก่ เป็นประเพณีที่กำลังจะหายไป จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7 และน้อยที่สุดได้แก่ ช่วยสะท้อนความเป็นคนมอยได้มาก จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.6

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าควรหาหน้าที่รักษาประเพณีการละเล่นทะเลยมอย มากที่สุดได้แก่ ชาวมอยทุกคน จำนวน 90 คน หรือร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 57 คน หรือร้อยละ 23.8 รองลงมาได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ และคนที่เล่นเป็น จำนวน 15 และ 11 คน หรือร้อยละ 6.2 และ 4.6 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.3

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันสนับสนุนให้มีต่อไปจำนวน 107 คน หรือร้อยละ 44.6 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และรักษาต่อไป จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 24.2 แลน้อยที่สุดได้แก่ ให้อำเภอสนับสนุนงบประมาณด้านนี้ จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการละเล่นผีมอญ

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีการละเล่นผีมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	44	18.3
ไม่รู้จัก	196	81.7
	240	100.0
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	17	7.1
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	0	0.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	15	6.2
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	12	5.0
	44	18.3

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้จักประเพณีการละเล่น
ผีมอญ จำนวน 196 คน หรือร้อยละ 81.7 และรู้จัก จำนวน 44 คน หรือร้อยละ
18.3 โดยแหล่งที่ทำให้รู้จักมากที่สุด ได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน
17 คน หรือร้อยละ 7.1 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 15 คน หรือ
ร้อยละ 6.2 และน้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0 และไม่มี
ผู้ระบุว่ารู้จักจาก เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ และรู้จักจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการเล่นฝีมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	22	9.2
ไม่มี	22	9.2
	44	18.3

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการเล่นฝีมอญ
ต่างตอบว่า ประเพณีการเล่นฝีมอญ มีบทบาท และไม่มีบทบาท ต่อตัวบุคคล จำนวนเท่ากัน
คือ 22 คน หรือร้อยละ 9.2 โดยผู้ที่ตอบว่ามีบทบาทต่อตัวบุคคลทั้ง 22 คน ระบุว่า
ประเพณีการเล่นฝีมอญสร้างความสนุกสนานแก่ผู้เล่นและผู้ชม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นผีมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	7	2.9
ไม่มี	<u>37</u>	<u>15.4</u>
	<u>44</u>	<u>18.3</u>

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นผีมอญ
ส่วนใหญ่วะบุว่า ประเพณีดังกล่าว ไม่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 37 คน
หรือร้อยละ 15.4 และระบุว่า มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 7 คน หรือ
ร้อยละ 2.9 โดยทั้ง 7 คน ระบุว่า สร้างความสนุกสนานแก่ชุมชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
การเล่นฝีมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการเล่นฝีมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	12	5.0
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	0	0.0
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	18	7.5
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	0	0.0
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	0	0.0
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	0	0.0

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการเล่นฝีมอญ
ระบุบทบาทที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมีเพียง 2 บทบาท ได้แก่ บทบาทในการให้
ความบันเทิง สนุกสนาน จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5 และบทบาทในการถ่ายทอด
วัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0 ส่วนคำตอบที่เหลือไม่มีผู้ระบุ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณี
การละเล่นผีมอญ

การรักษาประเพณีการละเล่นผีมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	0	0.0
ไม่จำเป็นต้องรักษา	44	18.3
	44	18.3

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นผีมอญ
ทั้งหมดตอบว่า ไม่จำเป็นต้องรักษา การละเล่นดังกล่าวไว้ เพราะไม่มีประโยชน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	212	88.5
ไม่รู้จัก	28	11.7
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	48	20.0
เข้าร่วมงานประเพณีอยู่เป็นประจำ	79	32.9
เข้าร่วมงานประเพณีอยู่บ้าง	61	25.4
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	24	10.0
	<u>212</u>	<u>88.3</u>

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง จำนวน 212 คน หรือร้อยละ 88.3 และไม่รู้จัก จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.7 โดยแหล่งที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่า ทำให้รู้จักมากที่สุดได้แก่ เข้าร่วมงานประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 79 คน หรือร้อยละ 32.9 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมงานประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 61 คน หรือร้อยละ 25.4 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 48 คน หรือร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ใดระบุ

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	141	58.8
ไม่มี	71	29.6
	<u>212</u>	<u>88.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
ได้บุญ	98	40.8
สบายใจ	33	13.8
แสดงถึงความสามัคคี	8	3.3
ได้เรียนรู้ประเพณี	2	0.8
	<u>141</u>	<u>58.8</u>

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งระบุถึงประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งว่า มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 141 คน หรือร้อยละ 58.8 และไม่มี จำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6

บทบาทของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อบุคคลในกลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ได้บุญ จำนวน 98 คนหรือร้อยละ 40.8 รองลงมาได้แก่ สบายใจ จำนวน 33 คน หรือร้อยละ 13.8 รองลงมาได้แก่ แสดงถึงความสามัคคี จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 3.3 และน้อยที่สุดได้แก่ ได้เรียนรู้ประเพณี จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	134	55.8
ไม่มี	78	32.5
	212	88.3
<u>บทบาทของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	92	38.3
สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ชุมชน	20	8.3
ขัดเกลาจิตใจคนในชุมชนให้ดีงาม	12	5.0
สร้างความสนุกสนาน	10	4.2
	134	55.8

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งระบุว่า
ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 134 คน หรือร้อยละ
55.8 และไม่มีบทบาทจำนวน 78 คน หรือร้อยละ 32.5

บทบาทของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างระบุ
มากที่สุดได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 92 คน หรือร้อยละ 38.3
รองลงมาได้แก่ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของชุมชน จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 8.3 และน้อยที่
สุดได้แก่ ขัดเกลาจิตใจของคนในชุมชนให้ดีงาม และสร้างความสนุกสนาน จำนวน 12 และ
10 คน หรือร้อยละ 5.0 อละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
ตักบาตรน้ำผึ้งที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	174	72.5
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	114	47.5
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	67	27.9
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	130	54.2
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	130	54.2
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	34	14.2

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งระบุว่าประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งมีบทบาทต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 174 หรือร้อยละ 72.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน คําตอบละ 130 คน หรือร้อยละ 54.2 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 114 หรือร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 27.9 และน้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 14.2

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณี
 ตักบาตรน้ำผึ้ง เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	167	69.6
ไม่จำเป็นต้องรักษา	45	18.8
	<u>212</u>	<u>88.3</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	109	45.4
เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก	30	12.5
การทำบุญเป็นสิ่งดีงาม	20	8.3
แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของชาวมอญ	12	5.0
	<u>171</u>	<u>71.2</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	87	36.3
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	54	22.5
พระสงฆ์ของวัดมอญ	13	5.4
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	8	3.3
นายกสมาคมมอญ	5	2.1
	<u>167</u>	<u>69.6</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	63	26.3
ร่วมมือกันจัดทำมีสืบต่อไป	58	24.2
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติ	36	15.0
ให้ทางวัดมอญเป็นผู้ดูแล	9	3.8
ให้คนมอญจัดทำดีกว่าให้อำเภอจัด	5	2.1
	<u>171</u>	<u>71.2</u>

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งส่วนใหญ่มองว่า จำเป็นต้องรักษา ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งไว้ จำนวน 167 คน หรือร้อยละ 69.6 และไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 18.8

เหตุผลที่จำเป็นต้องรักษา ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ดั้งเดิมของชาวมอญ จำนวน 109 คน หรือร้อยละ 45.5 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 รองลงมาได้แก่ การทำบุญเป็นสิ่งดีงาม จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3 และน้อยที่สุดได้แก่ แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรหาหน้ที่รักษาประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งมากที่สุดได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 87 คน หรือร้อยละ 36.3 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 22.5 รองลงมาได้แก่ พระสงฆ์ของวัดมอญ จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.4 และน้อยที่สุดได้แก่ชาวบ้านร่วมมือกับอำเภอ และนายกสมาคมมอญ จำนวน 8 และ 5 คน หรือร้อยละ 3.3 และ 2.1 ตามลำดับ

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่ จัดทำรดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ ร่วมมือกันจัดให้มีสืบต่อไป จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 24.2 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 น้อยที่สุดได้แก่ ำให้ทางวัดมอญเป็นผู้ดูแลและำให้คนมอญจัดทำดีกว่าำให้อำเภอจัด จำนวน 9 และ 5 คน หรือร้อยละ 3.8 และ 2.1 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการบวชแบบมอญ

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	212	88.3
ไม่รู้จัก	28	11.7
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	84	35.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	30	12.5
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	98	40.8
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	0	0.0
	<u>212</u>	<u>88.3</u>

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ จำนวน 212 คน หรือร้อยละ 88.3 และไม่รู้จักจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.7 โดยกลุ่มตัวอย่างระบุแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญมากที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 98 คน หรือร้อยละ 40.8 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 84 คน หรือร้อยละ 35.0 และน้อยที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีเป็นประจำ จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 และไม่มีผู้ระบุคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนและรู้จักจากผู้อื่น

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	152	63.3
ไม่มี	60	25.0
	<u>212</u>	<u>88.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
ได้บุญ	63	26.3
สบายใจ	44	18.3
ภูมิใจที่ได้ปฏิบัติตามประเพณี	33	13.7
ได้ทดแทนบุญคุณพ่อแม่	12	5.0
	<u>152</u>	<u>63.3</u>

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ
ระบุว่าประเพณีการบวชแบบมอญ มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 152 คน หรือร้อยละ 63.3
และไม่มีความหมาย จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 25.0

บทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่
ได้บุญ จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ สบายใจ จำนวน 44 คน หรือ
ร้อยละ 18.3 รองลงมาได้แก่ ภูมิใจที่ได้ปฏิบัติตามประเพณี จำนวน 33 คน หรือร้อยละ
13.7 และน้อยที่สุดได้แก่ ได้ทดแทนบุญคุณพ่อแม่ จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	133	55.4
ไม่มี	79	32.9
	<u>212</u>	<u>88.3</u>
<u>บทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
ได้ร่วมกันทำบุญในชุมชน	57	23.8
สร้างความสามัคคีในชุมชน	37	15.4
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	24	10.0
ขัดเกลาจิตใจคนในชุมชนให้ดีงาม	15	6.2
	<u>133</u>	<u>55.4</u>

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ
ส่วนใหญ่ระบุว่า ประเพณีที่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดงจำนวน 133 คนหรือร้อยละ
55.4 และไม่มี จำนวน 79 คน หรือร้อยละ 32.9

บทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อชุมชนพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างระบุ
มากที่สุดได้แก่ ได้ร่วมกันทำบุญในชุมชน จำนวน 57 คน หรือร้อยละ 23.8 รองลงมาได้
แก่ สร้างความสามัคคีในชุมชน จำนวน 37 คน หรือร้อยละ 15.4 รองลงมาได้แก่เป็น
เอกลักษณ์ของชุมชนจำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดได้แก่ ขัดเกลาจิตใจ
คนในชุมชนให้ดีงาม จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.2

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
การบวชแบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	180	75.0
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	122	50.8
บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน	128	53.3
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	97	40.4
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	137	57.1
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	22	9.2

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ
ระดับถึงบทบาทของประเพณีการบวชแบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 180 คน หรือร้อยละ 75.0
รองลงมาได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 137
คน หรือร้อยละ 57.1 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน และบทบาท
ในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 128 และ 122 คน หรือร้อยละ 53.3
และ 50.8 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
จำนวน 97 คน หรือร้อยละ 40.4 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการ
ท่องเที่ยว มาสู่ท้องถิ่น จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาประเพณี การบวชแบบมอญ เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีการบวชแบบมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	144	60.0
ไม่จำเป็นต้องรักษา	68	28.3
	<u>212</u>	<u>88.3</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ดั้งเดิมของชาวมอญ	89	37.1
เด็กรุ่นไหนจะได้อ่านจึก	54	22.5
เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ๆ	16	6.7
	<u>159</u>	<u>66.3</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	93	38.8
เด็กรุ่นไหนทุกคน	58	24.2
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	8	3.3
	<u>159</u>	<u>66.3</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบต่อไป	102	42.5
ปลูกฝังเด็กรุ่นไหนให้มีปฏิบัติ	36	15.0
จัดทำรายชื่อบุคคลแบบตามที่บรรพบุรุษเคยทำไว้	21	8.8
	<u>159</u>	<u>66.3</u>

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการบวชแบบมอญ ส่วนใหญ่ระบุว่าจำเป็นต้องรักษาประเพณีการบวชแบบมอญไว้ จำนวน 144 คน หรือร้อยละ 60.0 และไม่จำเป็นต้องรักษาจำนวน 68 คน หรือร้อยละ 28.3

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ดั้งเดิมของชาวมอญ จำนวน 89 คน หรือร้อยละ 37.1 รองลงมาได้แก่เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 22.5 น้อยที่สุดได้แก่ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ๆ จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.7

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทบทวนที่รักษา ประเพณีการบวชแบบมอญมากที่สุดได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 93 คน หรือร้อยละ 38.8 รองลงมาได้แก่เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 24.2 น้อยที่สุดได้แก่ ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

วิธีการรักษาประเพณีการบวชแบบมอญที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบต่อไป จำนวน 102 คน หรือร้อยละ 42.5 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่มาหับปฏิบัติ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 น้อยที่สุดได้แก่ จัดทำระเบียบรูปแบบเดิมที่บรรพบุรุษเคยทำไว้ จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 8.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการรอกจุกแบบมอญ

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักประเพณีการรอกจุกแบบมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	133	55.4
ไม่รู้จัก	107	44.6
	240	100.0
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	77	32.1
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	0	0.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	46	19.2
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	10	4.2
	133	55.4

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งรู้จักประเพณีการรอกจุกแบบมอญ จำนวน 133 คน หรือร้อยละ 55.4 และไม่รู้จัก จำนวน 107 คน หรือร้อยละ 44.6 โดยแหล่งที่ทำให้รู้จักมากที่สุดได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง จำนวน 46 คน หรือร้อยละ 19.2 น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 4.2 ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ตอบ

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการรณจุกแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	44	18.3
ไม่มี	89	37.1
	133	55.4
<u>บทบาทของประเพณีการรณจุกแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
ทำแล้วเกิดความสบายใจ	36	15.0
ภูมิใจได้ทำตามประเพณี	8	3.3
	44	18.3

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการรณจุกแบบมอญส่วนใหญ่ระบุว่าประเพณีการรณจุกแบบมอญ ไม่มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 89 คน หรือร้อยละ 37.1 และระบุว่ามามีบทบาท จำนวน 44 คน หรือร้อยละ 18.3

บทบาทของประเพณีการรณจุกแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุด ได้แก่ ทำแล้วเกิดความสบายใจ จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 และภูมิใจได้ทำตามประเพณี จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการร่อนจุกแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	53	22.1
ไม่มี	80	33.3
	133	55.4
<u>บทบาทของประเพณีการร่อนจุกแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	29	12.1
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	24	10.0
	53	22.1

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการร่อนจุก
แบบมอญส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มี บทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 80 คน หรือร้อยละ
33.3 และระบุว่า มี จำนวน 53 คนหรือร้อยละ 22.1

บทบาทของประเพณีการร่อนจุกแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง ที่กลุ่ม
ตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 12.1
และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของประเพณี
การรอกนจุกแบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการรอกนจุกแบบมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	71	29.6
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	56	23.3
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	49	20.4
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	63	26.3
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	57	23.8
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	13	5.4

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการรอกนจุกแบบมอญ
ระบุดังบทบาทของประเพณีการรอกนจุกแบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6 รองลงมา
ได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 63 คน หรือร้อยละ
26.3 รองลงมาได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาท
ในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 57 และ 56 คน หรือร้อยละ 23.8
และ 23.3 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนานจำนวน
49 คน หรือร้อยละ 20.4 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว
มาสู่ท้องถิ่น จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.4

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีการ
โรคนกแบบมอญ เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

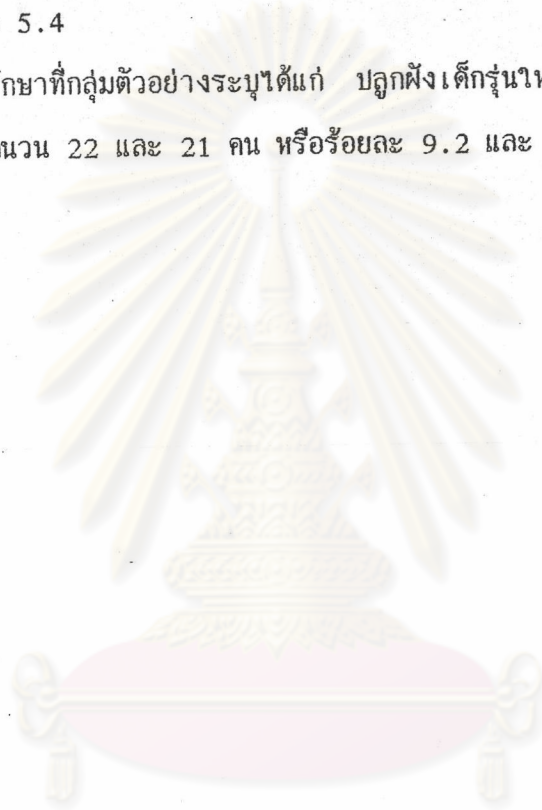
การรักษาประเพณีการโรคนกแบบมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	43	17.9
ไม่จำเป็นต้องรักษา	90	37.5
	<u>133</u>	<u>55.4</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวมอญ	24	10.0
เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก	11	4.6
เป็นสิ่งที่ดีแก่เด็ก	8	3.3
	<u>43</u>	<u>17.9</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	30	12.5
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	13	5.4
	<u>43</u>	<u>17.9</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติ	22	9.2
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป	21	8.8
	<u>43</u>	<u>17.9</u>

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการโรคนกแบบมอญส่วนใหญ่ระบุว่าไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 90 คน หรือร้อยละ 37.5 และ ระบุว่าจำเป็นต้องรักษาจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 17.9

เหตุผลที่กลุ่มต้องระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่
ของชาวมอญจำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน
11 คนหรือร้อยละ 4.6 น้อยที่สุดได้แก่ เป็นสิ่งที่ดีแก่เด็ก จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรหาหน้าที่รักษาประเพณีการรอกนจุกแบบมอญ มากที่สุด
ได้แก่ ชาวมอญทุกคน จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 และเด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน
13 คน หรือร้อยละ 5.4

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติและร่วมมือกัน
รักษาให้มีสืบไป จำนวน 22 และ 21 คน หรือร้อยละ 9.2 และ 8.8 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิธีงานศพแบบมอญ

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักพิธีงานศพแบบมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	208	86.7
ไม่รู้จัก	32	13.3
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	78	32.5
เข้าร่วมในพิธีอยู่เป็นประจำ	23	9.6
เข้าร่วมในพิธีอยู่บ้าง	101	42.1
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	6	2.5
	<u>208</u>	<u>86.7</u>

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักพิธีงานศพแบบมอญ
จำนวน 208 คน หรือร้อยละ 86.7 และไม่รู้จัก 32 คน หรือร้อยละ 13.3 โดยประมาณ
ครึ่งหนึ่งของผู้ที่รู้จักระบุว่ารู้จักจากการเข้าร่วมในพิธีอยู่บ้าง จำนวน 101 คน หรือร้อยละ
42.1 รองลงมาได้แก่ รู้จักจากการเติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 78
คน หรือร้อยละ 32.5 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในพิธีอยู่เป็นประจำ จำนวน 23 คนหรือ
ร้อยละ 9.6 และน้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 2.5 ส่วน
คำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ใดระบุ

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	74	30.8
ไม่มี	<u>134</u>	<u>55.8</u>
	<u>208</u>	<u>86.7</u>
<u>บทบาทของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สบายใจได้ทำตามประเพณีแก่ผู้มีพระคุณ	44	18.3
ได้เรียนรู้ประเพณีของมอญ	<u>30</u>	<u>12.5</u>
	<u>74</u>	<u>30.8</u>

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีงานศพแบบมอญ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 134 คน หรือร้อยละ 55.8 และระบุว่า มีจำนวน 74 คน หรือร้อยละ 30.8

บทบาทของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่ สบายใจได้ทำตามประเพณีแก่ผู้มีพระคุณ จำนวน 44 คน หรือร้อยละ 18.3 และ ได้เรียนรู้ประเพณี จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	67	27.9
ไม่มี	<u>141</u>	<u>58.8</u>
	<u>208</u>	<u>86.7</u>
<u>บทบาทของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสามัคคีภายในชุมชน	40	16.7
ทำให้คนได้รู้จักประเพณีมอญ	15	6.2
ช่วยรักษาวัฒนธรรมมอญให้มีต่อไป	<u>12</u>	<u>5.0</u>
	<u>67</u>	<u>27.9</u>

จากตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีงานศพแบบมอญส่วนใหญ่
ระบุว่า ไม่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 141 คน หรือร้อยละ 58.8 และ
มีบทบาทจำนวน 67 คนหรือร้อยละ 27.9

บทบาทของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างตอบ
มากที่สุดได้แก่ สร้างความสามัคคีภายในชุมชน จำนวน 40 คน หรือร้อยละ 16.7
รองลงมาได้แก่ ทำให้คนได้รู้จักประเพณีมอญจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.2 น้อยที่สุด
ได้แก่ ช่วยรักษาวัฒนธรรมมอญให้มีต่อไป จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 5.0

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของพิธีงานศพ
แบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของพิธีงานศพแบบมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	166	69.2
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	79	32.9
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	0	0.0
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	84	35.0
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	80	33.3
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	0	0.0

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างระบุถึงบทบาทของพิธีงานศพแบบมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 166 หรือร้อยละ 69.2 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 84, 80 และ 79 หรือร้อยละ 35.0, 33.3 และ 32.9 ตามลำดับ ส่วนบทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน และบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น ไม่มีผู้ระบุ

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการรักษาพิธีงานศพแบบมอญ
เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

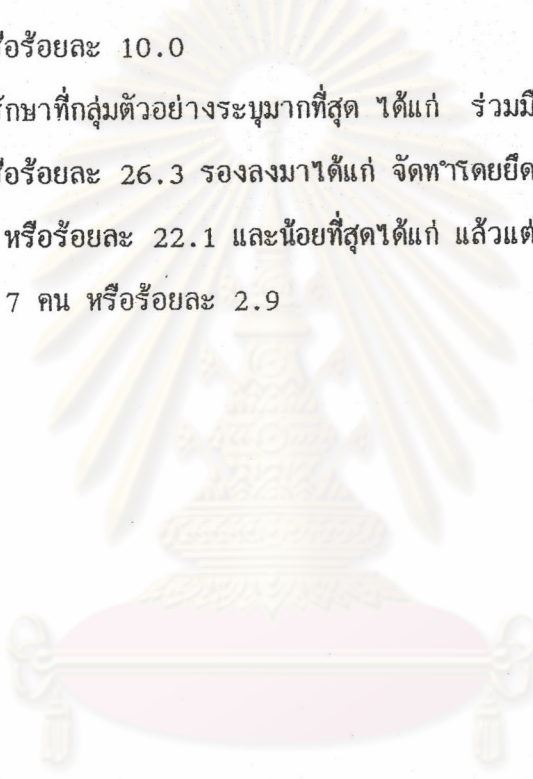
การรักษาพิธีงานศพแบบมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	123	51.3
ไม่จำเป็นต้องรักษา	85	35.4
	<u>208</u>	<u>86.7</u>
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ที่ควรรักษา	68	28.3
เด็กรุ่นใหม่จะได้อู้จัก	40	16.7
เป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญ	18	7.5
	<u>126</u>	<u>52.5</u>
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	99	41.3
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	24	10.0
	<u>123</u>	<u>51.3</u>
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบต่อไป	63	26.3
จัดทำโดยยึดรูปแบบเดิมให้มากที่สุด	53	22.1
แล้วแต่ความเหมาะสมของผู้เกี่ยวข้อง	7	2.9
	<u>123</u>	<u>51.3</u>

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีงานศพแบบมอญส่วนใหญ่
ระบุว่าจำเป็นต้องรักษา จำนวน 123 คน หรือร้อยละ 51.3 และไม่จำเป็นต้องรักษา
จำนวน 85 คน หรือร้อยละ 35.4

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณีเก่าแก่ที่ควรรักษา จำนวน 68 คน หรือร้อยละ 28.3 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้อู้อัก จำนวน 40 คน หรือร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดได้แก่ เป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญ จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่า ควรทบทวนที่รักษาพิธีงานศพแบบมอญ มากที่สุดได้แก่ชาวมอญทุกคน จำนวน 99 คน หรือร้อยละ 41.3 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุด ได้แก่ ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบต่อไป จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ จัดทำโดยยึดรูปแบบเดิมให้มากที่สุด จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 และน้อยที่สุดได้แก่ แล้วแต่ความเหมาะสมของผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 7 คน หรือร้อยละ 2.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีมอญร้องไห้

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีมอญร้องไห้

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	184	76.7
ไม่รู้จัก	56	23.3
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	68	28.3
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	8	3.3
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	88	36.7
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	20	8.3
	<u>184</u>	<u>76.7</u>

จากตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักประเพณีมอญร้องไห้
จำนวน 184 คน หรือร้อยละ 76.7 และไม่รู้จัก จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3 โดย
แหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักประเพณีมอญร้องไห้มากที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง
จำนวน 88 คน หรือร้อยละ 36.7 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ
จำนวน 68 คน หรือร้อยละ 28.3 รองลงมาได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 20 คน หรือร้อย
ละ 8.3 และน้อยที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ จำนวน 8 คน หรือร้อยละ
3.3 ส่วนคำตอบว่า รู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ตอบ

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	56	23.3
ไม่มี	128	53.3
	184	76.7
<u>บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน	27	11.2
สบายใจที่ได้ทำให้ผู้มีพระคุณ	13	5.4
แสดงถึงความผูกพันในครอบครัวที่มีต่อกัน	12	5.0
ทำให้มีโอกาสรู้จักผู้ใหญ่นิยมชมชื่นมากขึ้น	4	1.7
	56	23.3

จากตาราง 72 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีมอญร้องไห้ส่วนใหญ่
ระบุว่า ประเพณีนี้ไม่มีบทบาทต่อตนเอง จำนวน 128 คน หรือร้อยละ 53.3 และระบุว่า
มีจำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3

บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่
สร้างความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 11.2 รองลงมา
ได้แก่ สบายใจที่ได้ทำให้ผู้มีพระคุณ และแสดงถึงความผูกพันในครอบครัวที่มีต่อกัน จำนวน
13 และ 12 คน หรือร้อยละ 5.4 และ 5.0 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ ทำให้มีโอกาสรู้
จักผู้ใหญ่นิยมชมชื่น จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	56	23.3
ไม่มี	128	53.3
	184	76.7
<u>บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
แสดงเอกลักษณ์ของชาวมอญที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา	32	13.3
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	16	6.7
ผู้มาร่วมงานได้เรียนรู้ถึงการทำความดีจะมีคนรักใคร่	8	3.3
	56	23.3

จากตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีมอญร้องไห้ส่วน
ใหญ่ระบุว่าประเพณีนี้ไม่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 128 คน หรือร้อยละ
53.3 และระบุว่า มี จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3

บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างระบุ
มากที่สุดได้แก่ แสดงเอกลักษณ์ของชาวมอญที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา จำนวน 32 คน หรือร้อยละ
13.3 รองลงมาได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน จำนวน 16 คน หรือร้อยละ
6.7 น้อยที่สุดได้แก่ผู้มาร่วมงานได้เรียนรู้ถึงการทำความดีจะมีคนรักใคร่ จำนวน 8 คน
หรือร้อยละ 3.3

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของประเพณี
มอญร้องไห้ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	134	55.8
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	67	27.9
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	0	0.0
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	65	27.1
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	44	18.3
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	0	0.0

จากตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีมอญร้องไห้ระดับถึง
บทบาทของประเพณีมอญร้องไห้ที่มีต่อชาวมอญโดยทั่วไปมากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่าย
ทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 134 หรือร้อยละ 55.8 รองลงมาได้แก่ บทบาทใน
การสร้างควมภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น และบทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือ
เกื้อกูลกัน จำนวน 67 คน และ 65 คน หรือร้อยละ 27.9 และ 27.1 ตามลำดับ น้อยที่
สุดได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 44 คน หรือ
ร้อยละ 18.3 และไม่มีผู้ใดระบุเลย 2 บทบาท ได้แก่ บทบาทในการให้ความบันเทิง
สนุกสนาน และบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น

ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีมอญ
ร้องไห้ เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีมอญร้องไห้	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	76	31.7
ไม่จำเป็นต้องรักษา	108	45.0
	184	76.7
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ดั้งเดิม	42	17.5
เด็กรุ่นใหม่จะได้อะไรจ้ะ	34	14.2
	76	31.7
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	41	17.1
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	23	9.6
คนที่ร้องไห้	8	3.3
วงปีพาทย์	4	1.7
	76	31.7
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป	30	12.5
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้	27	11.3
จัดทำโดยยึดรูปแบบเดิมให้มากที่สุด	19	7.9
	76	31.7

จากตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีมอญร้องไห้ส่วน
ใหญ่ระบุว่า ไม่จำเป็นต้องรักษาประเพณีนี้ จำนวน 108 คน หรือร้อยละ 45.0 และระบุว่า
จำเป็นต้องรักษา จำนวน 76 คน หรือร้อยละ 31.7

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าจำเป็นต้องรักษา ตอบมากที่สุดได้แก่ เป็นประเพณี
เก่าแก่ดั้งเดิม จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 และเด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 34 คน
หรือร้อยละ 14.2

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทบทวนที่รักษาประเพณีนี้ มากที่สุดได้แก่ ชาวมอญ
ทุกคน จำนวน 41 คน หรือร้อยละ 17.1 รองลงมาได้แก่เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 23
คน หรือร้อยละ 9.6 และน้อยที่สุดได้แก่ คนที่ร้องเป็น และวงปีพาทย์ จำนวน 8 และ 4
คน หรือร้อยละ 3.3 และ 1.7 ตามลำดับ

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป จำนวน
30 คน หรือร้อยละ 12.5 รองลงมาได้แก่ ปลุกฝังให้เด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้
จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 11.3 และจัดทำโดยยึดรูปแบบเดิมให้มากที่สุด จำนวน 19
คน หรือร้อยละ 7.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิธีราศีมอญ

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้รู้จักพิธีราศีมอญ

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	187	77.9
ไม่รู้จัก	53	22.1
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	90	37.5
เข้าร่วมในพิธีอยู่เป็นประจำ	38	15.8
เข้าร่วมในพิธีอยู่บ้าง	49	20.4
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	10	4.2
	<u>187</u>	<u>77.9</u>

จากตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักพิธีราศีมอญ จำนวน 187 คน หรือร้อยละ 77.9 และไม่รู้จัก จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 โดยแหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักพิธีราศีมอญมากที่สุดได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ จำนวน 90 คน หรือร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในพิธีอยู่บ้าง จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 20.4 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในพิธีอยู่เป็นประจำ จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 15.8 และ น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 4.2 ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ใดระบุ

ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีราฝีมอญที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	116	48.3
ไม่มี	71	29.6
	<u>187</u>	<u>77.9</u>
<u>บทบาทของพิธีราฝีมอญที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสบายใจแก่ผู้ร่วมพิธี	73	30.4
ได้รับทราบทุกข์สุขของวิญญาณบรรพบุรุษ	25	10.4
ได้เรียนรู้และรักษาพิธีกรรมไว้	18	7.5
	<u>116</u>	<u>48.3</u>

จากตารางที่ 77 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีราฝีมอญส่วนใหญ่ระบุว่าพิธีนี้มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 116 คน หรือร้อยละ 48.3 และระบุว่าไม่มี จำนวน 71 คน หรือร้อยละ 29.6

บทบาทของพิธีราฝีมอญที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุนมากที่สุดได้แก่สร้างความสบายใจให้แก่ผู้ร่วมพิธี จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 30.4 รองลงมาได้แก่ได้รับทราบทุกข์สุขของวิญญาณบรรพบุรุษ จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.4 และน้อยที่สุดได้แก่ ได้เรียนรู้และรักษาพิธีกรรมไว้ จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5

ตารางที่ 78 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีราศีมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	80	33.3
ไม่มี	107	44.6
	187	77.9
<u>บทบาทของพิธีราศีมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	37	15.4
สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตภายในชุมชน	23	9.6
ช่วยรักษาประเพณีของชาวมอญให้คงอยู่	20	8.3
	80	33.3

จากตารางที่ 78 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีราศีมอญส่วนใหญ่ว่าพิธีนี้ไม่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดงจำนวน 107 คน หรือร้อยละ 44.6 และระบุว่า มี จำนวน 80 คน หรือร้อยละ 33.3

บทบาทของพิธีราศีมอญที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุด ได้แก่ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวและชุมชน จำนวน 37 คน หรือร้อยละ 15.4 รองลงมาได้แก่ สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตภายในชุมชน จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.6 น้อยที่สุดได้แก่ ช่วยรักษาประเพณีของชาวมอญให้คงอยู่จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.5

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของพิธีราฝีมอญ
ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของพิธีราฝีมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	153	63.8
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	69	28.8
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	4	1.7
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	45	18.8
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	66	27.5
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	8	3.3

จากตารางที่ 79 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีราฝีมอญ ระบุถึงบทบาทของพิธีราฝีมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 153 คน หรือร้อยละ 63.8 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น และบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 69 และ 66 คน หรือร้อยละ 28.8 และ 27.5 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 18.8 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น และบทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 8 และ 4 คน หรือร้อยละ 3.3 และ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาพิธีราผีมอญ
เหตุผลสนับสนุนผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาและวิธีการรักษา

การรักษาพิธีราผีมอญ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	114	47.5
ไม่จำเป็นต้องรักษา	73	30.4
	187	77.9
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นพิธีเก่าแก่ตามความเชื่อของชาวมอญ	73	30.4
เด็กรุ่นใหม่จะได้อรรถ	22	9.2
ทำแล้วสบายใจ	19	7.9
	114	47.5
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
ชาวมอญทุกคน	61	25.4
เด็กรุ่นใหม่ทุกคน	34	14.2
ใครก็ตามที่ทำได้	11	4.6
ผู้นำชุมชนร่วมมือกับชาวบ้าน	8	3.3
	114	47.5
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป	58	24.2
จัดทำโดยยึดรูปแบบที่บรรพบุรุษทำไว้	30	12.5
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้	26	10.8
	114	47.5

จากตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีราผีมอญส่วนใหญ่นับว่าจำเป็นต้องรักษาพิธีนี้ไว้ จำนวน 114 คน หรือร้อยละ 47.5 และระบุว่าไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 30.4

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นพิธีเก่าแก่ ตามความเชื่อของชาวมอญ จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 30.4 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2 และน้อยที่สุดได้แก่ ท่านแล้วสบายใจ จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.9

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทำหน้าที่รักษาพิธีราผีมอญไว้ มากที่สุดได้แก่ชาวมอญทุกคน จำนวน 61 หรือร้อยละ 25.4 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 14.2 และน้อยที่สุดได้แก่ ใครก็ตามที่ทาผิดศีลและผู้นำชุมชนร่วมมือกับชาวบ้าน จำนวน 11 และ 8 คน หรือร้อยละ 4.6 และ 3.3 ตามลำดับ

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ร่วมมือกันรักษาให้มีสืบไป จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 24.2 รองลงมาได้แก่ จัดทำโดยยึดรูปแบบเดิมที่บรรพบุรุษทำไว้ จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 และน้อยที่สุดได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้ จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเพณีการละเล่นลูกหนู

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนู

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	98	40.8
ไม่รู้จัก	<u>142</u>	<u>59.2</u>
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	39	16.2
เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำ	0	0.0
เข้าร่วมในประเพณีอยู่บ้าง	47	19.6
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	<u>12</u>	<u>5.0</u>
	<u>98</u>	<u>40.8</u>

จากตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้จักประเพณีการละเล่น
ลูกหนู จำนวน 142 คน หรือร้อยละ 59.2 และรู้จัก จำนวน 98 คน หรือร้อยละ 40.8
โดยแหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนูมากที่สุดได้แก่ เข้าร่วมในประเพณี
นี้อยู่บ้าง จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคม
ชาวมอญ จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 16.2 น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 12 คน
หรือร้อยละ 5.0 ส่วนคำตอบว่า เข้าร่วมในประเพณีอยู่เป็นประจำและรู้จักจากสื่อมวลชน
ไม่มีผู้ใดระบุ

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	53	22.1
ไม่มี	45	18.7
	98	40.8
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อตัวบุคคล</u>		
สร้างความสนุกสนาน	43	17.9
ได้บุญเพราะทำให้ศพระสงฆ์	20	8.3
	63	26.2

จากตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนู
ส่วนใหญ่ระบุว่า ประเพณีนี้มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 22.1 และ
ระบุว่าไม่มี จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 18.7

บทบาทของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุด
ได้แก่ สร้างความสนุกสนาน จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 17.9 รองลงมาได้แก่ ได้บุญเพราะ
ทำให้ศพระสงฆ์ จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี	66	27.5
ไม่มี	32	13.3
	98	40.8
<u>บทบาทของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง</u>		
สร้างความสามัคคีในชุมชน	30	12.5
สร้างความสนุกสนาน	17	7.1
สร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่นหากแข่งขัน	14	5.8
แสดงถึงความเสียสละ	6	2.5
ได้ทำบุญร่วมกันแล้วสบายใจ	4	1.7
	71	29.6

จากตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนู ส่วนใหญ่ระบุว่า ประเพณีนี้มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 27.5 และระบุว่าไม่มี จำนวน 32 คน หรือร้อยละ 13.3

บทบาทของประเพณีการละเล่นลูกหนูที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดงที่กลุ่มตัวอย่าง ระบุมากที่สุด ได้แก่ สร้างความสามัคคีของคนในชุมชน จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 รองลงมาได้แก่สร้างความสนุกสนาน และสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่นหากแข่งขัน จำนวน 17 และ 14 คน หรือร้อยละ 7.1 และ 5.8 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ แสดงถึงความเสียสละและได้ทำบุญร่วมกันแล้วสบายใจ จำนวน 6 และ 4 คน หรือร้อยละ 2.5 และ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามบทบาทของประเพณี
การละเล่นลูกหนูที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของประเพณีการละเล่นลูกหนู ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	49	20.4
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	20	8.3
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	57	23.8
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	16	6.7
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	20	8.3
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	12	5.0

จากตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนู
ระบุถึงบทบาทของประเพณีดังกล่าวที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่ บทบาทใน
การสร้างความเป็นสิริมงคลสนุกสนาน จำนวน 57 คน หรือร้อยละ 23.8 รองลงมาได้แก่ บท
บาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 20.4 รองลงมา
ได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่นและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่
แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวนคำตอบละ 20 คน หรือร้อยละ 8.3 และน้อยที่
สุดได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบทบาทในการส่งเสริม
ให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 16 และ 12 คน หรือร้อยละ 6.7 และ 5.0
ตามลำดับ

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาประเพณีการ
ละเล่นลูกหนู เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาประเพณีการละเล่นลูกหนู	จำนวน	ร้อยละ
รักษา	29	12.1
ไม่รักษา	69	28.7
	98	40.8
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ที่สืบทอดกันของชาวมอญ	25	10.4
ทำแล้วได้บุญแรง	4	1.7
	29	12.1
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
เด็กรุ่นใหม่มุ่ทุกคน	15	6.3
ชาวมอญทุกคน	7	2.9
ชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ	5	2.1
ไม่ทราบว่าจะควรเป็นใคร	2	0.8
	29	12.1
<u>วิธีการรักษา</u>		
ร่วมมือกันจัดทำขึ้นแล้วส่งไปแข่งที่อื่น	19	7.9
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และเล่นเป็น	10	4.2
	29	12.1

จากตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีการละเล่นลูกหนู ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 69 คน หรือร้อยละ 28.7 และระบุว่าจำเป็นต้องรักษาจำนวน 29 คน หรือร้อยละ 12.1

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่เป็นประเพณีเก่าแก่ที่สนุกสนานของชาวมอญ จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.4 และทานแล้วได้บุญแรง จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.7

ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษาประเพณีการละเล่นลูกหนูที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ เด็กรุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.3 รองลงมาได้แก่ชาวมอญทุกคนและชาวบ้านร่วมมือกับทางอำเภอ จำนวน 7 และ 5 คน หรือร้อยละ 2.9 และ 2.1 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ ไม่ทราบว่าควรเป็นใคร จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุด ได้แก่ ร่วมมือกันจัดทำขึ้นแล้วส่งไปแข่งที่อื่น จำนวน 19 คน หรือ ร้อยละ 7.9 และปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และเล่นเป็น จำนวน 10 คน หรือ ร้อยละ 4.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิธีเสียดบา

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักและแหล่งที่ทำให้
รู้จักพิธีเสียดบา

การรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	106	44.2
ไม่รู้จัก	134	55.8
	<u>240</u>	<u>100.0</u>
<u>แหล่งที่ทำให้รู้จัก</u>		
เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญ	42	17.5
เข้าร่วมพิธีอยู่เป็นประจำ	18	7.5
เข้าร่วมพิธีอยู่บ้าง	42	17.5
รู้จักจากสื่อมวลชน	0	0.0
รู้จักจากผู้อื่น	4	1.7
	<u>106</u>	<u>44.2</u>

จากตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักพิธีเสียดบา
จำนวน 134 คน หรือร้อยละ 55.8 และรู้จัก จำนวน 106 คน หรือร้อยละ 44.2
โดยแหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักมากที่สุดได้แก่ เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมชาวมอญและ
เข้าร่วมพิธีอยู่บ้าง จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมในพิธีอยู่เป็น
ประจำ จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.5 น้อยที่สุดได้แก่ รู้จักจากผู้อื่น จำนวน 4 คน หรือ
ร้อยละ 1.7 ส่วนคำตอบว่ารู้จักจากสื่อมวลชนไม่มีผู้ตอบ

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีเสกบาลที่มีต่อตัวบุคคล

การมีบทบาทต่อตัวบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มี	60	25.0
ไม่มี	46	19.2
	<u>106</u>	<u>44.2</u>
บทบาทของพิธีเสกบาลที่มีต่อตัวบุคคล		
ทำให้สบายใจ	52	21.7
ช่วยสะเดาะเคราะห์ได้	8	3.3
	<u>60</u>	<u>25.0</u>

จากตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีเสกบาลส่วนใหญ่นับว่าพิธีเสกบาล มีบทบาทต่อตัวบุคคล จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 25.0 และระบุว่าไม่มีจำนวน 46 คน หรือร้อยละ 19.2

บทบาทของพิธีเสกบาลที่มีต่อตัวบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ทำให้สบายใจ จำนวน 52 คน หรือร้อยละ 21.7 และช่วยสะเดาะเคราะห์ได้ จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3

ตารางที่ 88 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีบทบาทและบทบาท
ของพิธีเสกบาลที่มีต่อชุมชนมอญพระประแดง

การมีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง	จำนวน	ร้อยละ
มี*	8	3.3
ไม่มี	98	40.8
	106	44.2

หมายเหตุ *คือคำตอบว่า เป็นวิธีรักษาโรคของชุมชนในอดีต

จากตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีเสกบาลส่วนใหญ่ระบุว่า
พิธีนี้ ไม่มีบทบาทต่อชุมชนมอญพระประแดง จำนวน 98 คน หรือร้อยละ 40.8 และระบุว่า
มีบทบาท จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.3 ซึ่งทั้งหมดตอบว่าเป็นวิธีรักษาโรคของชุมชนในอดีต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 89 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทของพิธีเสียดบาล
ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของพิธีเสียดบาล ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	76	31.7
บทบาทในการสร้างความภูมิใจภายในท้องถิ่น	32	13.3
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	0	0.0
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	20	8.3
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	30	12.5
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	0	0.0

จากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักพิธีเสียดบาลระบุถึงบทบาทของพิธีนี้ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป มากที่สุดได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 76 คน หรือร้อยละ 31.7 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น และบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 32 และ 30 คน หรือร้อยละ 13.3 และ 12.5 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3 ส่วนบทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น ไม่มีผู้ระบุ

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรักษาพิษีเสียบบาล
เหตุผลสนับสนุน ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา และวิธีการรักษา

การรักษาพิษีเสียบบาล	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องรักษา	56	23.3
ไม่จำเป็นต้องรักษา	50	20.8
	106	44.2
<u>เหตุผลสนับสนุน</u>		
เป็นประเพณีเก่าแก่ที่มีประโยชน์	47	19.6
เด็กรุ่นใหม่มักจะได้อัจฉริยะ	6	2.5
ทำแล้วสบายใจ	3	1.2
	56	23.3
<u>ผู้ที่ควรทำหน้าที่รักษา</u>		
เด็กรุ่นใหม่มทุกคน	30	12.5
ชาวมอญทุกคน	26	10.8
	56	23.3
<u>วิธีการรักษา</u>		
ปลูกฝังเด็กรุ่นใหม่มให้เรียนรู้และปฏิบัติได้	24	10.0
ร่วมมือกันรักษาต่อไป	22	9.2
จัดทำตามที่บรรพบุรุษเคยทำมา	10	4.2
	56	23.3

จากตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักประเพณีเสียบบาลมีจำนวนพอ ๆ กันที่ระบุนถึงการรักษาพิษีเสียบบาล โดยระบุว่า จำเป็นต้องรักษา จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 23.3 และ ระบุว่า ไม่จำเป็นต้องรักษา จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.8

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจำเป็นต้องรักษา มากที่สุดได้แก่ เป็นพิธีเก่าแก่ที่มี
ประโยชน์ จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่ เด็กรุ่นใหม่จะได้รู้จัก
จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 2.5 น้อยที่สุดได้แก่ ทานแล้วสบายใจ จำนวน 3 คน หรือ
ร้อยละ 1.2

ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าควรทบทวนหน้าที่รักษาพิธีเสียดกลางไว้ มากที่สุดได้แก่เด็ก
รุ่นใหม่ทุกคน จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.5 และชาวมอญทุกคน จำนวน 26 คน หรือ
ร้อยละ 10.8

วิธีการรักษาที่กลุ่มตัวอย่างระบุมากที่สุดได้แก่ ปลุกฝังเด็กรุ่นใหม่ให้เรียนรู้และ
ปฏิบัติได้ จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 10.0 รองลงมาได้แก่ ร่วมมือกันรักษา ต่อไป
จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2 และจัดทำตามที่บรรพบุรุษเคยทำมา จำนวน 10 คน
หรือร้อยละ 4.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 91 แสดงค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างเพศกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านใน
วัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญ ที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	เพศ		χ^2
	ชาย	หญิง	
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	1,110 (54.4)	1,303 (63.9)	2.22
บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น	605 (29.7)	845 (41.1)	3.63
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	619 (30.3)	727 (35.6)	0.76
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	514 (25.2)	692 (33.9)	2.19
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	653 (32.0)	790 (38.7)	1.18
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	358 (17.6)	519 (25.3)	2.14

$\chi^2 > 3.84$ (ที่ระดับนัยสำคัญ .05)

จากตารางที่ 91 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ชาวมอญในอำเภอพระประแดง
ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาว
มอญโดยทั่วไปแตกต่างกัน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ

เพศใหม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรม
มอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยได้ค่าความแตก
ต่างทางสถิติของแต่ละบทบาทต่ำกว่าค่าความแตกต่างทางสถิติในตารางคือ 3.84 ดังนี้

บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 3.63
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 2.22
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูล	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 2.19
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว มาสู่ท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 2.14
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดี ของชาวมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 1.18
บทบาทในการทำให้ความบันเทิงสนุกสนาน	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 0.76

เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงบทบาทเดียวเท่านั้นที่มีค่าความแตกต่างทางสถิติใกล้เคียง
กับค่าความแตกต่างในตาราง (3.84) ได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น
ซึ่งเพศหญิงระบุบทบาทนี้มากกว่าเพศชายค่อนข้างมาก คือ ร้อยละ 41.4 ในขณะที่เพศชาย
ระบุเพียง ร้อยละ 29.7 ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้หญิงมักจะอยู่ในชุมชนมากกว่าชายและมักจะ
เข้าไปมีส่วนร่วมในสื่อต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นเตรียมการด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ในขณะที่
ผู้ชายมักจะต้องทำงานนอกบ้านมากกว่า จึงอาจไม่ค่อยมีเวลาเข้ามาร่วมในสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ
มากเท่าผู้หญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 92 แสดงค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างอายุกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านใน
วัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรม มอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	อายุ					χ^2
	20-29	30-39	40-49	50-59	60ขึ้นไป	
บทบาทในการถ่ายทอด วัฒนธรรมของชาวมอญ	438 (47.7)	444 (55.6)	424 (59.4)	531 (76.2)	576 (60.5)	8.14
บทบาทในการสร้างความ ภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น	241 (26.3)	335 (41.9)	281 (39.4)	181 (26.0)	412 (43.3)	6.24
บทบาทในการทำให้ความ บันเทิงสนุกสนาน	256 (27.9)	281 (35.2)	244 (34.2)	252 (36.2)	313 (32.9)	0.95
บทบาทในการสร้างความ สามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	164 (17.9)	275 (34.4)	226 (31.7)	185 (26.5)	356 (37.4)	5.99
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดง ถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	222 (24.2)	326 (40.8)	373 (52.2)	192 (27.6)	330 (34.7)	9.90*
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิด การท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	174 (18.9)	196 (24.5)	179 (25.1)	132 (18.9)	193 (20.3)	0.99

$\chi^2 > 9.49$ (ที่ระดับนัยสำคัญ .05)

จากตารางที่ 92 แสดงผลทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ชาวมอญในอำเภอพระประแดง
ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญ
โดยทั่วไปแตกต่างกัน พบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ 1 บทบาท ได้แก่ บทบาทในการ
เป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ ซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติ เท่ากับ 9.90
ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี ระบุบทบาทดังกล่าวร้อยละ 52.2
รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี ระบุบทบาทดังกล่าวร้อยละ 40.8 รองลงมา

ได้แก่ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไประบบทบทวดังกล่าวร้อยละ 34.7 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี ระบบทบทวดังกล่าวร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปีระบบทบทวดังกล่าวร้อยละ 24.2

ส่วนบทบาทอื่น ๆ พบว่า อายุไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าความแตกต่างทางสถิติของแต่ละบทบาทต่ำกว่าความแตกต่างทางสถิติจากตาราง คือ 9.49 ดังนี้

บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 8.14
บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 6.24
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 5.99
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว มาสู่ท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 0.99
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 0.95

เป็นที่น่าสังเกตว่าบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญนั้นพบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-49 ปีและมากกว่า 60 ปีขึ้นไประบบทบทวดังกล่าวมีมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุ 20-29 ปี กลับระบบทบทวดังกล่าวน้อย ซึ่งขัดแย้งกับการระบุถึงการรักษาสื่อพื้นบ้านที่ส่วนใหญ่ระบุว่า ควรเป็นชาวมอญทุกคนและเด็กรุ่นใหม่ทุกคน แต่การทดสอบสมมุติฐานนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีอายุน้อยกลับไม่ให้ความสำคัญในบทบาทนี้ ซึ่งจะมีผลต่อการทำหน้าที่รักษาสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญต่อไปได้

ตารางที่ 93 แสดงค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างระดับการศึกษา กับบทบาทของสื่อพื้นบ้านใน
วัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรม มอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป	ระดับการศึกษา					χ^2
	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย	อุดมศึกษา	อื่น ๆ	
บทบาทในการถ่ายทอด วัฒนธรรมของชาวมอญ	628 (61.6)	337 (52.2)	713 (59.1)	225 (52.9)	510 (65.2)	2.02
บทบาทในการสร้างความ ภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น	338 (33.1)	269 (41.6)	429 (35.5)	73 (17.2)	341 (43.6)	5.75
บทบาทในการให้ความ บันเทิงสนุกสนาน	377 (36.9)	231 (35.8)	340 (28.2)	86 (20.2)	312 (39.9)	4.14
บทบาทในการสร้างความ สามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	256 (25.1)	265 (41.0)	379 (31.4)	28 (6.6)	278 (35.6)	10.22*
บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดง ถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	344 (33.7)	287 (44.4)	419 (34.7)	57 (13.4)	336 (42.9)	7.88
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิด การท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	207 (20.3)	186 (28.8)	210 (17.4)	65 (15.3)	206 (26.3)	3.17

$\chi^2 > 9.49$ (ที่ระดับนัยสำคัญ .05)

จากตารางที่ 93 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ชาวมอญในอำเภอพระประแดง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อ
สังคมชาวมอญโดยทั่วไปแตกต่างกัน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 1 บทบาทได้แก่
บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ
10.22 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาในชั้นมัธยมต้นระบุบทบาทดังกล่าว
ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ ระบุบทบาทดังกล่าวร้อยละ 35.6

รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมปลาย ระบบบทบาทดังกล่าวร้อยละ 31.4
รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาในระบบบทบาทดังกล่าวร้อยละ 25.1 และ
น้อยที่สุดได้แก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาคณะศึกษาระบบบทบาทดังกล่าวร้อยละ 6.6

ส่วนบทบาทอื่น ๆ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าความแตกต่างทางสถิติของแต่ละบทบาทต่ำกว่าค่าความแตกต่างทางสถิติจากตาราง คือ 9.49 ดังนี้

บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 7.88
บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 5.75
บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 4.14
บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 3.17
บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 2.02

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระบบบทบาทของสื่อพื้นบ้านในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอาจไม่มีเวลามากพอในการเข้าร่วมสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ เพราะต้องศึกษาและใช้เวลาอยู่กับการเรียนและกิจกรรมของสถาบันจึงระบบบทบาทดังกล่าวน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ ที่มีโอกาสเข้าร่วมในสื่อพื้นบ้านต่าง ๆ ได้มากกว่าเพราะไม่ต้องใช้เวลาในการศึกษามากนัก

ตารางที่ 94 แสดงค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างสื่อพื้นบ้านกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านใน
วัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป

สื่อพื้นบ้าน	บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญ						χ^2
	โดยทั่วไป						
	1	2	3	4	5	6	
1. ประเพณี	232	168	215	152	154	214	154.4*
สงกรานต์	(96.7)	(70.0)	(89.6)	(63.3)	(64.2)	(89.2)	
2. ประเพณีสงข้าว	191	137	101	115	127	80	120.3*
สงกรานต์	(79.6)	(57.1)	(42.1)	(47.9)	(52.9)	(33.3)	
3. ประเพณี	210	124	111	92	138	156	145.9*
ปล่อยนกปล่อยปลา	(87.5)	(51.7)	(46.3)	(38.3)	(57.5)	(65.0)	
4. ประเพณีแห่หงส์	199	130	153	118	141	82	128.5*
ชงตะขาบ	(82.9)	(54.2)	(63.8)	(49.2)	(58.8)	(34.2)	
5. ประเพณีค้ำโพน	129	60	12	20	36	4	301.7*
	(53.8)	(25.0)	(5.0)	(8.3)	(15.0)	(1.7)	
6. ประเพณี	217	131	205	96	143	145	195.0*
การเล่นสะบ้า	(90.4)	(54.6)	(85.4)	(40.0)	(59.6)	(60.4)	
7. ประเพณีการละ	28	16	42	19	4	3	63.9*
เล่นสะบ้าทอย	(11.7)	(6.7)	(17.5)	(7.9)	(1.7)	(1.3)	
8. ประเพณี	174	114	67	130	130	34	210.7*
ตักบาตรน้ำผึ้ง	(72.5)	(47.5)	(27.9)	(54.2)	(54.2)	(14.2)	
9. ประเพณีการ	180	122	128	97	137	22	232.1*
บวชแบบมอญ	(75.0)	(50.8)	(53.3)	(40.4)	(57.1)	(9.2)	
10. พิธีงานศพ	166	79	0	84	80	0	396.9*
แบบมอญ	(69.2)	(32.9)	(0.0)	(35.0)	(33.3)	(0.0)	

ตารางที่ 94 แสดงค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างสื่อพื้นบ้านกับบทบาทของสื่อพื้นบ้านใน
วัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไป (ต่อ)

สื่อพื้นบ้าน	บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่มีต่อสังคมชาวมอญ						χ^2
	โดยทั่วไป						
	1	2	3	4	5	6	
11. พิธีรำผีมอญ	153 (63.8)	69 (28.8)	4 (1.7)	45 (18.8)	66 (27.5)	8 (3.3)	338.3*
12. พิธีเสียดบาล	76 (31.7)	32 (13.3)	0 (0.0)	20 (8.3)	30 (12.5)	0 (0.0)	168.0*

$\chi^2 > 11.07$ (ที่ระดับนัยสำคัญ .05)

ตารางที่ 94 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานที่ว่า สื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่
ปรากฏในอำเภอพระประแดงในปัจจุบันมีบทบาทต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปต่างกันคือ

1. บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ
2. บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น
3. บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน
4. บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
5. บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ
6. บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น

พบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 12 สื่อ กล่าวคือ สื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญที่ปรากฏ
ในอำเภอพระประแดงในปัจจุบันมีบทบาทต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความแตกต่างทางสถิติของแต่ละสื่อสูงกว่าค่าความแตกต่างทาง
สถิติจากตาราง คือ 11.07 ดังนี้

พิธีงานศพแบบมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 369.9
พิธีรำผีมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 338.3
ประเพณีค้ำทัพ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 301.7
ประเพณีการบวชแบบมอญ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 232.1
ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 210.7
ประเพณีการละเล่นสะบ้า	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 195.0
พิธีเสียดกลาง	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 168.0
ประเพณีสงกรานต์	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 154.4
ประเพณีปล่อนนบกปล่อยปลา	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 145.9
ประเพณีแห่หงส์ธงตะขาบ	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 128.5
ประเพณีส่งข้าวสงกรานต์	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 120.3
ประเพณีการละเล่นสะบ้าทอย	มีค่าความแตกต่างทางสถิติเท่ากับ 63.9

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญทั้ง 12 สื่อ ที่นำมาทดสอบค่าความแตกต่างทางสถิติเกี่ยวกับบทบาทที่มีต่อสังคมชาวมอญโดยทั่วไปในด้านต่าง ๆ มีความต่างกันในแต่ละบทบาทของแต่ละสื่อดังนี้

พิธีงานศพแบบมอญ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมอญมากที่สุด จำนวน 166 คน หรือร้อยละ 69.2 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 84 คน หรือร้อยละ 35.0 น้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 80 และ 79 คน หรือร้อยละ 33.3 และ 32.9 ตามลำดับ ส่วนบทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวไม่มีผู้ใดระบุ

พิธีรำผีมอญ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมอญมากที่สุด จำนวน 153 คน หรือร้อยละ 63.8 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 69 และ 66 คน หรือ

ร้อยละ 28.8 และ 27.5 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 18.8 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่นและบทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 8 และ 4 คน หรือร้อยละ 3.3 และ 1.7 ตามลำดับ

พิธีคารวะ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมากที่สุด จำนวน 129 คน หรือร้อยละ 53.8 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 25 รองลงมาได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญจำนวน 36 คน หรือร้อยละ 15.0 ส่วนบทบาทอื่น ๆ ได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมีผู้ระบุเรียงตามลำดับ จำนวน 20, 12 และ 4 คน หรือร้อยละ 8.3, 5.0 และ 1.7 ตามลำดับ

ประเพณีการบวชแบบมอญ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญมากที่สุด จำนวน 180 คน หรือร้อยละ 75.0 รองลงมาได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 137 คน หรือร้อยละ 57.1 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน และบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 128 และ 122 คน หรือร้อยละ 53.3 และ 50.8 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 97 คน หรือร้อยละ 40.4 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่นจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 9.2

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญมากที่สุด จำนวน 174 คน หรือร้อยละ 72.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวนคำตอบละ 130 คน หรือร้อยละ 54.2 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 27.9 และน้อยที่สุด

ได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 34 คน หรือ ร้อยละ 14.4

ประเพณีการเล่นสะบ้า พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมอญ มากที่สุด จำนวน 217 คน หรือร้อยละ 90.4 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 205 คน หรือร้อยละ 85.4 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 145 และ 143 คน หรือร้อยละ 60.4 และ 59.6 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 131 คนหรือร้อยละ 54.6 และน้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 96 คน หรือร้อยละ 40.4

พิธีเสียบบาล พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ มากที่สุด จำนวน 76 คน หรือร้อยละ 31.7 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่นและบทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 32 และ 30 คน หรือร้อยละ 13.3 และ 12.5 ตามลำดับ น้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.3 และบทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวไม่มีผู้ระบุ

ประเพณีสงกรานต์ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ มากที่สุดจำนวน 232 คน หรือร้อยละ 96.7 รองลงมาได้แก่บทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนานและบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 215 และ 214 คน หรือร้อยละ 89.6 และ 89.2 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 168 หรือร้อยละ 70.0 และน้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญและบทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 154 และ 152 คน หรือร้อยละ 64.2 และ 63.3 ตามลำดับ

ประเพณีปล่อยนกปล่อยปลา พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญมากที่สุด จำนวน 210 คน หรือร้อยละ 87.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 156 คน หรือร้อยละ 65.0 รองลงมาได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 138 คน หรือร้อยละ 57.5 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 124 คน หรือร้อยละ 51.7 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 111 คน หรือร้อยละ 46.3 และน้อยที่สุดได้แก่บทบาทในการสร้างความบันเทิง สนุกสนาน จำนวน 92 คน หรือร้อยละ 38.3

ประเพณีแห่ธงสี่รงค์ตะขาบ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญมากที่สุด จำนวน 199 คน หรือร้อยละ 82.9 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนานจำนวน 153 คน หรือร้อยละ 63.8 รองลงมาได้แก่บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญจำนวน 141 คน หรือร้อยละ 58.8 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่นจำนวน 130 คน หรือร้อยละ 54.2 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 118 คน หรือร้อยละ 49.2 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 82 คน หรือร้อยละ 34.2

ประเพณีสังข์ข้าวสงกรานต์ พบว่ามีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญมากที่สุดจำนวน 191 คน หรือร้อยละ 79.6 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 137 คนหรือร้อยละ 57.1 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ จำนวน 127 คน หรือร้อยละ 52.9 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จำนวน 115 คน หรือร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่บทบาทในการสร้างความบันเทิงสนุกสนาน จำนวน 101 คน หรือร้อยละ 42.1 และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 80 คน หรือร้อยละ 33.3

ประเพณีการเล่นสะบ้าทอย พบว่ามีบทบาทในการให้ความบันเทิงสนุกสนานมากที่สุด จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 17.5 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวมอญ จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.7 รองลงมาได้แก่ บทบาทในการสร้างความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจภายในท้องถิ่น จำนวน 19 และ 16 คน หรือร้อยละ 7.9 และ 6.7 ตามลำดับ และน้อยที่สุดได้แก่ บทบาทในการเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของชาวมอญ และบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่น จำนวน 4 และ 3 คน หรือร้อยละ 1.7 และ 1.3 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย